

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3To/13/2018
Identifikačné číslo spisu:	9518100181
Dátum vydania rozhodnutia:	15.05.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Šišková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:9518100181.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Aleny Šiškovej a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Martina Bargela na verejnom zasadnutí konanom 15. mája 2019 v Bratislave, v trestnej veci proti obžalovanému S. Q., pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1 Trestného zákona v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Trestného zákona a iné, o odvolaní prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a obžalovaného S. Q., ktoré podal prostredníctvom obhajkyne JUDr. Lýdie Ráckovej, advokátky so sídlom Advokátska kancelária Lichnerova 72, Senec, proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu Pezinok zo 7. novembra 2018 sp. zn. PK-1T/18/2018 takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku zrušuje rozsudok Špecializovaného trestného súdu Pezinok zo 7. novembra 2018 sp. zn. PK-1T/18/2018, vo výroku o vine v bode 2/, celý výrok o treste a vo výroku o ochrannom dohľade.

Na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku

obžalovaného S. Q., nar. XX. C. XXXX v T. X., trvale bytom U., O. I. XXX/X, t. č. Ústav na výkon väzby Leopoldov

uznáva za vinného, že

v bode 2/

po predchádzajúcej príprave a zabezpečení si strelnej zbrane C. XX, v. č. W., s dvomi zásobníkmi s 26 ks nábojmi a iného náčinia, dňa 15. septembra 2017 približne o 00:30 hod., s vopred premysleným cieľom usmrtiť svoju bývalú priateľku, poškodenú L. O., nar. XX. Y. XXXX, sa doposiaľ nezisteným spôsobom dostal na strechu obytného domu na adrese T. X., H. S.. XXX s vchodmi č. XX a č. XX, kde si na streche predmetného bytového domu nad vchodom č. XX uviazal prinesené laná o plechový nadstavec a po týchto lanách sa začal spúšťať po strane bytového domu, na ktorej sa nachádzajú balkóny, kde sa mu v dôsledku vysilenia nepodarilo dostať na balkón bytu na X. poschodí, kde bývala jeho bývalá priateľka L. O., ale iba na balkón na 7. poschodí, kde ho spozorovala majiteľka predmetného bytu M. A., ktorá na miesto privolala policajnú hliadku, kedy bol následne obžalovaný zadržaný, v dôsledku čoho ku spáchaniu skutku nedošlo, pričom v čase zadržania mal u seba cestovnú tašku čiernej farby zn. Adidas s obsahom 1 ks kuchynského nôža zn. Solingen s dĺžkou čepele 21 cm, vyskakovací

nôž zn. Mikov, hasičskú sekeru s hnedým koženým puzdrom s hliníkovou karabínou, ako aj ťažné lano žltej farby s čiernymi dvomi umelohmotnými úchytami na obidvoch koncoch s kovovým hákom dĺžky 133 cm, popruh cestovnej tašky čiernej farby dĺžky 75 cm, pletené lano čiernej farby zviazané s uzlom dĺžky 158 cm, čiernu tašku s nápisom Snowimage, 1 pár športových rukavíc s nápisom ASTARS čiernosivej farby, kladivo s drevenou rukoväťou dĺžky 31 cm, lepiacu pásku modrej farby o šírke 7 cm, puzdro na slnečné okuliare značky Cazal čiernej farby s okuliarmi zn. Cazal, plienku z látky bielej farby šírky 74 cm a dĺžky 64 cm, visiaci zámok bez kľúča s nápisom Six Circle grafitovej farby, priesvitnú fľaštičku s obsahom tekutiny, 2 ks vrec na odpad veľkosti 58x55 cm modrej farby, ruksak výšky 60 cm čiernosivej farby zn. Topmove a pred predmetným bytovým domom pod balkónmi sa nachádzala už uvedená strelná zbraň C. XX, v. č. W., čiernej farby s drevenými pažbičkami s červeným lanom priviazaným o lúčik zbrane, 1 ks kompletný zásobník do predmetnej zbrane s 12 ks nábojov a 1 ks zásobník do predmetnej zbrane v rozpadnutom stave a 14 ks rozhádzaných nábojov, pričom všetky uvedené veci mali slúžiť obžalovanému na usmrtenie a následné odstránenie tela poškodenej L. O. a na zahľadanie stôp po skutku,

teda

v bode 2/

- v úmysle spáchať trestný čin sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k úmyselnému usmrteniu iného s vopred uváženou pohnútkou, pričom k dokonaniu trestného činu nedošlo,
- v úmysle spáchať trestný čin sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k neoprávnenému vniknutiu do obydlia iného pričom k dokonaniu trestného činu nedošlo.

čím spáchal

- v bode 2/ obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona,
- prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona.

Za to mu ukladá

Podľa § 144 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. g), písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 22 (dva desať dva) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona obžalovaného S. Q. zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. b) Trestného zákona mu ukladá trest prepadnutia vecí:

- cestovná taška čiernej farby značky ADIDAS so sivým pásom,
- 1 ks ťažného lana žltej farby s čiernymi dvomi umelohmotnými úchytami na obidvoch koncoch s kovovým hákom (s dvoma uzlami) dĺžky 133 cm,
- 1 ks popruh cestovnej tašky čiernej farby dĺžky 75 cm,
- 1 ks pletené lano čiernej farby zviazané s uzlom dĺžky 158 cm,
- 1 ks čierna taška s nápisom Snowimage (taška na úbor),
- 1 pár športových rukavíc s nápisom ASTARS čiernosivej farby,
- 1 ks prázdna krabica cigariet značky MARLBORO,
- 1 ks kladivo s drevenou rukoväťou dĺžky 31 cm,
- 1 ks lepiaca páska modrej farby o rozmeroch 7 cm (šírka),
- 1 ks vyskakovací nôž značky MIKOV STAINLESS celkovej dĺžky 21 cm s dĺžkou čepele 9 cm,
- 1 ks puzdro na slnečné okuliare značky CAZAL čiernej farby z umelej hmoty s obsahom okuliarov značky CAZAL so žltou kovovou časťou,

- 1 ks kuchynský nôž značky SOLINGEN s celkovou dĺžkou 33 cm a dĺžkou čepele 21 cm,
- 1 ks plienka z látky bielej farby šírky 74 cm a dĺžky 64 cm,
- 1 ks visiaci zámok bez kľúča s nápisom CIX CIRCLE grafitovej farby,
- 1 ks fľaštička priesvitná s obsahom tekutiny veľkosti 5 x 2,5 cm, 1 ks hasičská sekera bez značky s drevenou rukoväťou celkovej dĺžky 42 cm s hnedým koženým puzdrom s hliníkovou karabínou,
- 1 ks taška na hygienické potreby čiernej farby z látky značky VERSACE,
- 2 kusy vrecia na odpad veľkosti 58x55 cm modrej farby,
- 1 ks ruksak výšky 60 cm čiernosivej farby značky TOPMOVE,
- žlté spletené lano s karabínami na oboch koncoch,
- horolezecké lano dĺžky 40 metrov,

ktoré boli určené na spáchanie trestného činu.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona ukladá obžalovanému ochranný dohľad na 3 (tri) roky.

Podľa § 77 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 51 ods. 3 písm. f) Trestného zákona ukladá obžalovanému obmedzenie spočívajúce v zákaze kontaktu s poškodenou L. O. v akejkoľvek forme vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami a s poukazom na ustanovenie § 51 ods. 4 písm. a) Trestného zákona aj povinnosť spočívajúcu v príkaze nepriblížiť sa k poškodenej L. O. na vzdialenosť menšiu ako 5 (päť) metrov a nezdržiať sa v blízkosti obydla poškodenej L. O. alebo v mieste jej pracoviska alebo miest, ktoré pravidelne navštevuje.

II. Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného S. Q., zamietam.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Špecializovaného trestného súdu Pezinok zo 7. novembra 2018 sp. zn. PK-1T/18/2018, bol obžalovaný S. Q., uznaný za vinného v bode 1/ rozsudku zo spáchania prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, § 127 ods. 5 Trestného zákona, v bode 2/ rozsudku z obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1 Trestného zákona v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Trestného zákona, v bode 3/ rozsudku z prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Trestného zákona a zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

v bode 1/

od mesiaca apríl 2017 do 15. septembra 2017 prenasledoval jemu blízku osobu, a to svoju bývalú družku, poškodenú L. O., nar. XX. Y. XXXX, tým spôsobom, že proti jej vôli v mieste jej pobytu na adrese T. X., H. S.. XXX/12., vyhľadával jej osobnú blízkosť, sledoval ju, dával výhražné hlásenia na sociálnej sieti Facebook, čo u poškodenej vzbudilo dôvodnú obavu o jej život alebo zdravie a podstatným spôsobom sa v dôsledku strachu z obžalovaného zhoršila kvalita jej života,

v bode 2/

po predchádzajúcej príprave a zabezpečení si strelnej zbrane C. XX, v. č. W., s dvomi zásobníkmi s 26 ks nábojmi a iného náčinia, dňa 15. septembra 2017 približne o 00:30 hod., s vopred premysleným cieľom usmrtiť svoju bývalú priateľku, poškodenú L. O., nar. XX. Y. XXXX, sa doposiaľ nezisteným spôsobom dostal na strechu obytného domu na adrese T. X., H. S.. XXX s vchodmi č. XX a č. XX, kde si na streche predmetného bytového domu nad vchodom č. XX uviazal prinesené laná o plechový nadstavec a po týchto lanách sa začal spúšťať po strane bytového domu, na ktorej sa nachádzajú

balkóny, kde sa mu v dôsledku vysilenia nepodarilo dostať na balkón bytu na 6. poschodí, kde bývala jeho bývalá priateľka L. O., ale iba na balkón na 7. poschodí, kde ho spozorovala majiteľka predmetného bytu M. A., ktorá na miesto privolala policajnú hliadku, kedy bol následne obžalovaný zadržaný, v dôsledku čoho ku spáchaniu skutku nedošlo, pričom v čase zadržania mal u seba cestovnú tašku čiernej farby zn. Adidas s obsahom 1 ks kuchynský nôž zn. Solingen s dĺžkou čepele 21 cm, vyskakovací nôž zn. Mikov, hasičskú sekeru s hnedým koženým puzdrom s hliníkovou karabínou, ako aj ťažné lano žltej farby s čiernymi dvomi umelohmotnými úchytkami na obidvoch koncoch s kovovým hákom dĺžky 133 cm, popruh cestovnej tašky čiernej farby dĺžky 75 cm, pletené lano čiernej farby zviazané s uzlom dĺžky 158 cm, čiernu tašku s nápisom Snowimage, 1 pár športových rukavíc s nápisom ASTARS čiernosivej farby, kladivo s drevenou rukoväťou dĺžky 31 cm, lepiacu pásku modrej farby o šírke 7 cm, puzdro na snečné okuliare značky Cazal čiernej farby s okuliarmi zn. Cazal, plienku z látky bielej farby šírky 74 cm a dĺžky 64 cm, visiaci zámok bez kľúča s nápisom Six Circle grafitovej farby, priesvitnú fľaštičku s obsahom tekutiny, 2 ks vriec na odpad veľkosti 58x55 cm modrej farby, ruksak výšky 60 cm čiernosivej farby zn. Topmove a pred predmetným bytovým domom pod balkónmi sa nachádzala už uvedená strelná zbraň C. XX, v. č. W., čiernej farby s drevenými pažbičkami s červeným lanom priviazaným o lúčik zbrane, 1 ks kompletný zásobník do predmetnej zbrane s 12 ks nábojov a 1 ks zásobník do predmetnej zbrane v rozpadnutom stave a 14 ks rozhádzaných nábojov, pričom všetky uvedené veci mali slúžiť obžalovanému na usmrtenie a následné odstránenie tela poškodenej L. O. a na zahľadanie stôp po skutku,

v bode 3/

v presne nezistený deň na prelome rokov 2016 a 2017 na doposiaľ nezistenom mieste neoprávnene, v rozpore s ustanovením § 27 ods. 1 písm. a), písm. b) zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive v platnom znení (ďalej len „zákon“), zadovážil a následne na rôznych miestach prechovával krátku guľovú strelnú zbraň zn. C. XX, čiernej farby s drevenými pažbičkami, evidenčné číslo W., kal. 9 mm Luger, ktorá je považovaná za zbraň kategórie B podľa § 5 ods. 1 písm. a) zákona a v rozpore s ustanovením § 37 ods. 2 zákona si zadovážil a prechovával do uvedenej zbrane 24 ks nábojov kal. 9 mm Luger, výrobca Sellier a Bellot a 2 ks nábojov kal. 9 mm Luger, výrobca Považské strojárne, ktoré sú strelivom v zmysle ustanovenia § 2 ods. 1 písm. g) zákona až do zadržania dňa 15. septembra 2017 do 00:30 hod.

Za to bol obžalovanému S. Q., postupom podľa § 144 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 4 Trestného zákona s poukazom na § 37 písm. h), § 39 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b), § 41 ods. 2 Trestného zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Súd zároveň obžalovanému uložil podľa § 60 ods. 1 písm. b) Trestného zákona trest prepadnutia vecí, a to cestovná taška čiernej farby značky ADIDAS so sivým pásom, 1 ks ťažného lana žltej farby s čiernymi dvomi umelohmotnými úchytkami na obidvoch koncoch s kovovým hákom (s dvoma uzlami) dĺžky 133 cm, 1 ks popruh cestovnej tašky čiernej farby dĺžky 75 cm, 1 ks pletené lano čiernej farby zviazané s uzlom dĺžky 158 cm, 1 ks čierna taška s nápisom Snowimage (taška na úbor), 1 pár športových rukavíc s nápisom ASTARS čiernosivej farby, 1 ks prázdna krabica cigariet značky MARLBORO, 1 ks kladivo s drevenou rukoväťou dĺžky 31 cm, 1 ks lepiaca páska modrej farby o rozmeroch 7 cm (šírka), 1 ks vyskakovací nôž značky MIKOV STAINLESS celkovej dĺžky 21 cm s dĺžkou čepele 9 cm, 1 ks puzdro na snečné okuliare značky CAZAL čiernej farby z umelej hmoty s obsahom okuliarov značky CAZAL so žltou kovovou časťou, 1 ks kuchynský nôž značky SOLINGEN s celkovou dĺžkou 33 cm a dĺžkou čepele 21 cm, 1 ks plienka z látky bielej farby šírky 74 cm a dĺžky 64 cm, 1 ks visiaci zámok bez kľúča s nápisom CIX CIRCLE grafitovej farby, 1 ks fľaštička priesvitná s obsahom tekutiny veľkosti 5 x 2,5 cm, 1 ks hasičská sekerka bez značky s drevenou rukoväťou celkovej dĺžky 42 cm s hnedým koženým puzdrom s hliníkovou karabínou, 1 ks taška na hygienické potreby čiernej farby z látky značky VERSACE, 2 kusy vriec na odpad veľkosti 58x55 cm modrej farby, 1 ks ruksak výšky 60 cm čiernosivej farby značky TOPMOVE, žlté spletené lano s karabínami na oboch koncoch, horolezecké lano dĺžky 40 metrov, ktoré boli určené na spáchanie trestného činu s tým že

podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona uložil obžalovanému ochranný dohľad vo výmere 3 (tri) roky a podľa § 77 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 51 ods. 3 písm. f) Trestného zákona uložil obžalovanému obmedzenie spočívajúce v zákaze kontaktu s poškodenou L. O. v akejkoľvek forme vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami a s poukazom na ustanovenie § 51 ods. 4 písm. a) Trestného zákona aj povinnosť spočívajúcu v príkaze nepriblížiť sa k poškodenej L. O. na vzdialenosť menšiu ako 5 (päť) metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydľia poškodenej L. O. alebo v mieste jej pracoviska alebo miest, ktoré pravidelne navštevuje.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po vyhlásení rozsudku do zápisnice odvolanie prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, (ďalej len „prokurátor“) čo do výroku o vine v bode 2/ rozsudku a do súvisiaceho výroku o treste v neprospech obžalovaného, ktoré odvolanie prokurátor dodatočne odôvodnil písomným podaním z 27. novembra 2018.

Prokurátor v podaniach predovšetkým vo vzťahu k skutku v bode 2/ sa nestotožnil so záverom súdu, že obžalovaný sa bezprostredne nepokúsil dostať na balkón poškodenej s úmyslom túto usmrtiť. Práve naopak zo zadováženej dôkaznej situácie vyplynulo, že sa pokúsil takto konať, a len z objektívnych príčin skutok nedokonal. Fáza prípravy spočívala v tom, že si naplánoval spôsob jeho spáchania, na svoje konanie si zabezpečil nástroje potrebné na spáchanie trestného činu, t. j. tašku so zaisteným obsahom a strelnú zbraň. Štádium prípravy sa skončilo momentom uviazania lán potrebných na zlaňovanie a zostrojenia si improvizovaného tzv. sedáku, potrebného na obžalovaným zvolený spôsob spáchania skutku. Od momentu, keď obžalovaný začal zlaňovať obytný dom, začal konať bezprostredne tak, aby dokonal pripravované trestné činy, nakoľko mienil zavraždiť poškodenú v jej byte. Jeho konanie je z tohto dôvodu potrebné právne kvalifikovať ako pokus spáchania dvoch trestných činov. Obžalovanému zabránili spáchať skutok tri od neho nezávislé objektívne skutočnosti. Jeho vlastná neschopnosť zlaníť sa bez prestávky až na balkón poškodenej, prítomnosť M. A. v inkriminovanej dobe spolu s jej spozorovaním obžalovaného a skutočnosť, že privolala hliadku polície. Vzhľadom na predchádzajúce sa správanie obžalovaného, ako to vyplýva zo svedeckých výpovedí, ktoré sú podporené aj závermi znaleckého posudku znalca z odboru psychológie, je možné bez akýchkoľvek pochyb predpokladať, že pri absencii uvedených objektívnych skutočností by došlo k dokonaniu zamýšľaného skutku, a to s vopred uvážením zavraždenia poškodenej za súčasného porušenia jej domovej slobody. Minimálne vo vzťahu k spáchaniu prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. c) Trestného zákona, niet pochyb o tom, že bol spáchaný v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona. Od balkóna patriaceho k bytu poškodenej na 6. poschodí, delilo obžalovaného len pár metrov, ktoré nedokázal prekonať, nie z vlastného uváženia, ale z objektívnych príčin, ktoré mu zamedzili skutok dokonať a obžalovaný tak musel prerušiť svoje konanie, a z dôvodu vysilenia si odpočinúť na balkóne patriaceho M. A., bývajúcej na 7. poschodí. Od obydľia obžalovanej ho teda delilo len jedno poschodie (cca 3 metre).

Pokiaľ ide o uložený trest, tento považuje prokurátor za neprimerane nízky a vydaný v rozpore so zadováženou dôkaznou situáciou. Súd zistil len jednu priťažujúcu okolnosť, že obžalovaný spáchal viac trestných činov. Pokiaľ Najvyšší súd Slovenskej republiky uzná argumentáciu prokurátora vo vzťahu ku konaniu obžalovaného, pričom niet pochybností o tom, že obžalovaný tak bezprostredne konal, obžalovaný bol uzročený s tým, že spácha trestný čin na mieste požívajúcom podľa všeobecne záväzného právneho predpisu osobitnú ochranu, najmä v dome alebo byte iného, a teda je potrebné aj túto okolnosť posúdiť ako priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. g) Trestného zákona. Obžalovaný už bol odsúdený za úmyselný trestný čin násilného charakteru, ktorého sa mal dopustiť voči poškodenej L. O. - priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona. V tejto súvislosti poukázal na stranu 24 odôvodnenia napadnutého rozsudku a tam uvedený rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn. OT/129/2016. Prokurátor sa nestotožnil s aplikáciou ustanovenia § 39 ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Použitie postupu podľa § 39 ods. 2 písm. a) Trestného zákona voči obžalovanému je v rozpore so zásadami ukladania trestov. Nedostatočné je aj zaradenie obžalovaného na výkon trestu do ústavu na

výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. S výnimkou tzv. sériových a nájomných vrahov, sú takmer všetci páchatelia takejto trestnej činnosti, teda úkladnej vraždy z nejakého dôvodu vo vzťahu so svojou obeťou a majú snahu o usmrtenie konkrétneho jednotlivca, čo však vo všeobecnosti nezakladá dôvod na postup podľa § 39 Trestného zákona. Obžalovaný sa neprejavoval agresívne len voči svojej bývalej družke a jej rodine, ale zo svedeckých výpovedí vyplynulo, že obžalovaný mal podľa výpovede svedkov už aj v období pred januárom 2017 vlastniť strelnú zbraň alebo strelné zbrane a okrem poškodenej a jej rodiny mal fyzicky napadnúť H. P. (aj so zbraňou) a svoju sestru. Mal vlastniť akýsi zoznam ľudí, ktorých chcel zabiť, a keď sa s H.J. pohádali kvôli nesplatenej pôžičke, poslal mu správu cez internet, cez facebook, ktorú on pochopil tak, že obžalovaný má pištoľ, ktorou ho zastrelí. Z obžalovaného, resp. jeho budúceho konania vyslovil obavy aj svedok S. Q..

Z uvedeného vyplýva, že sa v osobe obžalovaného jedná o osobu, ktorá má sklony svoje problémy riešiť násilím aj za použitia zbraní, pričom komplexná analýza povahy obžalovaného vyplýva aj zo záverov znaleckého posudku z odboru psychológia, a to okrem iného s hodnotením, že agresivita síce nepatrí medzi dominantné črty osobnosti obžalovaného, je však ľahko aktivovateľná s možnosťou navonok orientovaných agresívnych prejavov v zmysle reakcie na frustrujúce situácie. Táto jeho agresia je živenej aj paranoidnými tendenciami. Motivácia obžalovaného zavraždiť poškodenú len z dôvodu, že s ním nechcela mať vzťah, bola taká silná, že neváhal použiť postup, ktorý v podstate ohrozoval jeho vlastný život, ako to vyplýva aj z výpovede samotného obžalovaného, ktorý uviedol, že zlaňoval prvýkrát a používal v zásade veľmi improvizované zlaňovacie pomôcky, čo je v súlade aj s výpoveďou M. A., ktorej mal uviesť, že „rád by som sa dostal dole, hneď spadnem“. Znalec z odboru psychológia uviedol, že možnosť resocializácie obžalovaného je nepriaznivá, a to vzhľadom na výsledky znaleckého skúmania a tzv. cutscore. V tejto súvislosti je kritickou hodnotou 30 % zastúpenie ukazovateľov negatívnej sociálnej prognózy. V prípade obžalovaného je toto percento 42 %, takže prekračuje zmienenú kritickú hodnotu, a tým vlastne vyššiu pravdepodobnosť nepriaznivej sociálnej prognózy. Pokiaľ to prekročí hodnotu 30 %, tak už znalec uvažuje o nepriaznivej prognóze. Znalec konštatoval abnormnú osobnosť, resp. zmiešanú poruchu osobnosti, v rámci ktorej prevláda emočná nestabilita, už zmienená paranoidita a disocialita, t. j. sklon k protispoločenskému konaniu.

Prokurátor ďalej poukázal na ustanovenia § 34 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, § 13 ods. 2 Trestného zákona, § 14 ods. 2 Trestného zákona, § 34 ods. 5 písm. c) Trestného zákona a tri vyššie uvedené objektívne okolnosti, pre ktoré k dokonaniu trestného činu nedošlo. Je možné dôvodne predpokladať, že v prípade neexistencie prítomnosti svedkyne A. v byte, by si obžalovaný na jej balkóne oddýchol a následne sa spustil už len cca 3 metre a skutok by dokončil.

Prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok a aby podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil vec Špecializovanému trestnému súdu Pezinok, aby ju znovu prejednal a rozhodol s právnym názorom, že v bode 2/ sa jedná o obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1 Trestného zákona spáchaný v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona spáchaný v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. c) Trestného zákona, aby súd prihliadol na príťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. g), písm. h), písm. m) Trestného zákona, pričom spodná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby za trestný čin najprísnejšie trestný, a to obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1 Trestného zákona spáchaný v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona je s prihliadnutím na pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností 25 (dvadsaťpäť) rokov a trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov je neprimerane nízky a nie je dôvod na postup podľa § 39 ods. 2 písm. a) Trestného zákona a ani na postup podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona.

Proti tomuto rozsudku zahlásil ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní dňa 7. novembra 2018 odvolanie prostredníctvom svojej obhajkyne JUDr. Lýdie Ráckovej, obžalovaný S. Q., čo do výroku o vine v bode 1/ a v bode 2 /rozsudku a do výroku o treste, ktoré následne prostredníctvom svojej obhajkyne písomným podaním zo dňa 5. decembra 2018 dodatočne odôvodnil.

Obžalovaný v odôvodnení odvolania uviedol, že podstatnou chybou konania, ktorá napadnutým výrokom rozsudku predchádzala, bolo predovšetkým porušenie práva obžalovaného na obhajobu. Súd napriek opakovaným požiadavkám obžalovaného i ustanoveného obhajcu i obhajcu, ktorý ho na základe substitučnej plnej moci zastupoval, včas neoslobodil od povinnosti ustanoveného obhajcu obhajovať obžalovaného, v dôsledku čoho bolo obžalovanému znemožnené realizovať jeho právo na obhajobu. Ak podľa zák. č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení živnostenského zákona v znení neskorších predpisov je podľa § 22 ods. 1 závažným dôvodom na odstúpenie advokáta od zmluvy o poskytovaní právnych služieb strata nevyhnutnej dôvery medzi ním a klientom, tým viac je strata dôvery obžalovaného v ustanoveného obhajcu dôvodom na pozbavenie obhajcu jeho povinnosti obhajovať obžalovaného, ak dôsledkom neexistencie nevyhnutnej dôvery je obžalovanému upierané právo na obhajobu garantované citovanými právnymi dokumentami a predpismi. Obžalovaného pôvodne obhajoval na základe plnej moci Mgr. Roman Kerak. Potom mu bol ustanovený obhajca JUDr. Michal Ellinger. Tento obhajca však v skutočnosti obhajobu obžalovaného nevykonával. K tomuto obhajcovi obžalovaný nemal od samého začiatku dôveru, a preto na základe substitučnej plnej moci zo dňa 11. januára 2018 pokračoval v jeho obhajobe Mgr. Roman Kerak. Následne však došlo k narušeniu nevyhnutnej dôvery obžalovaného aj k osobe Mgr. Romana Keraka, keďže obžalovaný nadobudol presvedčenie, že tento obhajca neobhajuje záujmy obžalovaného, ale záujmy určitej skupiny osôb z Dunajskej Stredy, čo považoval za konflikt záujmov s jeho záujmami. Dôvodom nedôvery bola však nespokojnosť s jeho obhajobou aj z iných dôvodov, napríklad neplnil riadne a včas jeho požiadavky, ktoré on považoval za potrebné pre preukázanie svojej neviny. V dôsledku takéhoto stavu sa obhajoba ustanoveným obhajcom JUDr. Michalom Ellingerom, ale i obhajoba Mgr. Romanom Kerakom sa stala čisto formálnou, keďže obžalovaný sa ako osoba neznalá práva nemal možnosť riadne obhajovať sám. Obžalovaný nikdy štúdium spisu s obhajcami neabsolvoval. Keď na výslovné požiadanie navštívil obžalovaného vyšetrovateľ s Mgr. Romanom Kerakom, zápisnicu podpísal obžalovaný na požiadanie Mgr. Romana Keraka dňa 6. augusta 2018 bez toho, aby pristúpili spoločne k štúdiu spisu a spolu sa radili, keďže Mgr. Roman Kerak obžalovanému pre časovú tieseň prisľúbil, že v krátkej dobe obžalovanému obstará celý spis. Tento spis mu však doručil so značným oneskorením a k spoločnej porade v rámci obhajoby už nikdy nedošlo. Obžalovaný podaním doručeným súdu dňa 12. septembra 2018 uviedol, že nemá dôveru v ustanoveného obhajcu JUDr. Michala Ellingera od samého začiatku a ani v Mgr. Romana Keraka. Namietal, že stratil v nich dôveru, jednak z možného poznania vplyvnej osoby v okrese Dunajská Streda Ing. T. O., otca poškodenej L. O.. Ďalej, že po výsluchu obžalovaného dňa 19. júna 2018 došlo k úniku informácii o skutočnostiach, o ktorých vypovedal vo vzťahu k trestnej činnosti iných osôb, keďže následne začal vyhľadávať jeho rodinu S. Q., ktorého sa jeho rodina bojí a tiež z dôvodu, že obaja obhajcovia zastupovali Y. C., spájaného s uvedenou skupinou osôb. Stratu dôvery predstavujúcu vážnu prekážku riadneho obhajovania záujmov obžalovaného potvrdili aj obaja obhajcovia v úvode hlavného pojednávania dňa 17. septembra 2018. JUDr. Michal Ellinger potvrdil tvrdenie obžalovaného, že táto dôvera bola narušená medzi ním a obžalovaným od samého začiatku. Mgr. Roman Kerak sa vyjadril, že síce obžalovaného zastupoval podľa jeho vedomia riadne, ale narušenie dôvery medzi obžalovaným a JUDr. Michalom Ellingerom je natoľko závažné, že si nevie predstaviť ďalšie pokračovanie obhajoby a na zabezpečenie práv obhajoby obžalovaného by bolo najlepšie a v danom čase ešte účelné pokračovať v obhajobe s novým obhajcom.

Napriek žiadosti obžalovaného i vyjadrení obhajcov na potrebu ustanovenia nového obhajcu, súd žiadosti obžalovaného nevyhovel a na predmetnom hlavnom pojednávaní dňa 17. septembra 2018 JUDr. Michala Ellingera od povinnosti obhajovania obžalovaného neoslobodil a pokračoval v konaní za prítomnosti oboch obhajcov, po obedňajšej prestávke už len za prítomnosti Mgr. Romana Keraka. Hoci obžalovaný nemal žiadnu prípravu na pojednávanie, ktorú chcel absolvovať s novým obhajcom a poradiť sa s ním čo do jeho výsluchu, výsluchu poškodenej a ďalších svedkov a pripraviť si otázky na poškodenú a ďalších svedkov, ako aj návrhy na dokazovanie, bolo vykonané hlavné pojednávanie iba za formálnej účasti obhajcov. Po prednesení obžaloby a vyhláseniach obžalovaného podľa § 257 Trestného poriadku súd vypočul obžalovaného, poškodenú a matku poškodenej. Po obedňajšej prestávke obžalovaný predložil súdu dve písomné podania z 29. augusta 2018 v slovenskom jazyku a z 25. augusta 2018 v maďarskom jazyku. V podaní v maďarskom jazyku, ktoré bolo tlmočníckou prečítané, obžalovaný uviedol ďalších 17 bodov, pre ktoré sa domáhal ustanovenia iného advokáta. Podanie z 25. augusta 2018

súd neprečítal, hoci aj toto obsahovalo ďalšie vážne dôvody, ktoré sú prekážkou obhajoby jeho osoby JUDr. Michalom Ellingerom a Mgr. Romanom Kerakom. Súd však týmto argumentom naďalej odmietal venovať pozornosť s odôvodnením, že o žiadosti o oslobodenie JUDr. Michala Ellingera obhajovať obžalovaného už rozhodol v priebehu doobedia.

Do zápisnice z hlavného pojednávania zo dňa 17. septembra 2018 sa dostal text na strane 5 dole, ktorý zjavne s trestnou vecou obžalovaného nesúvisí a keďže JUDr. Michal Ellinger a ani Mgr. Roman Kerak túto chybu v zápisnici nenamietali, ide taktiež o jeden z dôkazov, že obhajobu vykonávali v konaní pred súdom formálne, keď ani nezistili, že v zápisnici je tam nepatriaci text.

Súd následne pokračoval v hlavnom pojednávaní aj dňa 20. septembra 2018, kedy vypočul za prítomnosti obhajcu JUDr. Michala Hargaša, ktorý na základe substitučnej plnej moci zo dňa 19. septembra 2018 zastúpil JUDr. Michala Ellingera, svedkyňu C. W. a následne od 13:30 hod. v prítomnosti JUDr. Michala Ellingera svedkov S. Q., M. A., Ing. T. O.. Ani JUDr. Michal Hargaš však objektívne nemohol riadne obžalovaného obhajovať, keď substitučnú plnú moc prevzal len deň pred hlavným pojednávaním.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočúval ďalších svedkov za prítomnosti JUDr. Michala Ellingera dňa 24. septembra 2018, hoci v úvode pojednávania oznámil súdu, že obžalovaný mu opätovne tlmočil výhradu voči zastupovaniu jeho osobou s odôvodnením, že chce navrhnúť ďalších svedkov a nechce uviesť ich mená z obavy, že by sa mohol s uvedenými osobami poznať. Súd sa na to vyjadril, že táto otázka bude prehodnotená po vykonaní dôkazov naplánovaných na daný deň a následne pokračoval v konaní, vypočul svedkov a oboznámil listinné dôkazy uvedené v zápisnici o hlavnom pojednávaní. V závere hlavného pojednávania obhajca JUDr. Michal Ellinger opätovne predložil návrh, aby súd rozhodol o jeho oslobodení od povinnosti obhajovania. Obžalovaný celkom vo svojich ústnych a písomných podaniach oznámil 28 vážnych dôvodov, pre ktoré sa domáhal zmeny ustanoveného obhajcu. Predseda senátu až po vykonaní výsluchov uvedených svedkov uznesením rozhodol o oslobodení ustanoveného obhajcu od povinnosti obhajovania obžalovaného a opatrením z 24. septembra 2018 ustanovil nového obhajcu.

Z uvedených skutočností vyplýva, že pre vážnu prekážku - neexistenciu, resp. stratu vzájomnej dôvery medzi obhajcami a obžalovaným nebola riadne vykonávaná obhajoba obžalovaného, čím nutne došlo aj k porušeniu ustanovenia § 43 ods. 3 Trestného poriadku, podľa ktorého je skôr zvolený alebo ustanovený obhajca povinný plniť si svoje povinnosti až do skutočného prevzatia obhajoby zvoleným alebo ustanoveným obhajcom. Formálnu účasť troch obhajcov na prvých troch hlavných pojednávaniach nemožno považovať za plnenie si povinnosti obhajcu. Tým, že súd oneskorene až po vykonaní značnej časti dôležitých dôkazov vyhovel žiadosti obžalovaného ako i jeho obhajcov o zmenu ustanoveného obhajcu, došlo priam k upieraniu jeho práva na obhajobu. Toto porušenie práva na obhajobu je o to závažnejšie, že súd následne odmietal i prevažnú časť navrhovaných dôkazov obhajoby obžalovaného, čím došlo aj k porušeniu ustanovení Trestného zákona, ktorými sa malo zabezpečiť náležité objasnenie veci ako nevyhnutný predpoklad spravodlivého rozhodnutia.

Súd nerešpektoval ustanovenia § 2 ods. 7, ods. 12 Trestného poriadku, § 34 Trestného poriadku, článku 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, čoho dôkazom sú skutočnosti, že súd na hlavných pojednávaniach odmietol návrhy na doplnenie dokazovania, a to návrh Mgr. Romana Keraka na vykonanie konfrontácie medzi obžalovaným a poškodenou na odstránenie rozporov v ich tvrdeniach prednesených na hlavnom pojednávaní dňa 17. septembra 2018, o čom súd rozhodol na tomto pojednávaní, hoci konfrontácia je významným dôkazným prostriedkom práve v prípadoch, kedy výpoveď obžalovaného v závažných okolnostiach nesúhlasí s výpoveďou svedka / poškodeného a tento rozpor nemožno vyjasniť inak. Odmietnutím konfrontácie bol upretý jeden zo závažných dôkazov, ktorými obžalovaný mal jedinečnú možnosť preukázať, v ktorých prípadoch poškodená nehovorila pravdu, úmyselne či neúmyselne. Návrh obžalovaného na vykonanie výsluchu svedkyne matky C. W. na skutočnosti, ktoré sa mohla dozvedieť od dcéry prednesených na hlavnom pojednávaní dňa 20. septembra 2018, o čom súd rozhodol na tomto pojednávaní. Obžalovaný mal za to, že o dôležitých skutočnostiach podstatných pre jeho obhajobu, o ktorých hovoril s C. W., ale vzhľadom na ukončenie

ich vzťahu neočakával, že pri nastávajúcom výsluchu ich C. W. ako svedkyňa potvrdí a mal za to, že sa mohla o nich zmeniť svoje matke, a preto ju chcel ohľadom týchto skutočností navrhnúť ako svedkyňu. Okrem toho chcel poukázať na blízke vzťahy medzi matkou poškodenej a matkou svedkyne C. W..

Ďalšie návrhy obhajoby, resp. obžalovaného prednesené na hlavnom pojednávaní súdu dňa 8. októbra 2018, ktorý o týchto návrhoch na tomto pojednávaní nerozhodol, s výnimkou, že následne akceptoval výsluchy F. O., V. D., P. P. a O. M. rozhodol o ich odmietnutí až v závere hlavného pojednávania dňa 7. novembra 2018. Ďalšie návrhy boli doručené súdu písomným podaním zo dňa 15. októbra 2018, predložené na hlavnom pojednávaní dňa 25. októbra 2018, navrhnuté výsluchy obžalovaného na hlavnom pojednávaní dňa 7. novembra 2018. O všetkých návrhoch na doplnenie dokazovania predkladaných počnúc dňom 8. októbra 2018 súd rozhodol ich odmietnutím, aj to až tesne pred vyhlásením dokazovania za skončené na hlavnom pojednávaní dňa 7. novembra 2018.

Je nepochopiteľné, že spomedzi množstva navrhnutých dôkazov po zmene obhajcu súd neakceptoval ani tak závažný návrh, ako bol návrh na zopakovanie výsluchov svedkov vrátane poškodenej, vykonaných na hlavnom pojednávaní v dňoch 17. septembra 2018, 20. septembra 2018 a 24. septembra 2018. Dôvody odmietnutia vykonať navrhované dôkazy neboli súdom nijak bližšie špecifikované, iba tým, že ide o dôkazy nepodstatné pre rozhodnutie a že ide o okolnosti, ktoré možno zistiť z iných, skôr vykonaných dôkazov. Konkrétne dôvody odmietnutia navrhovaných dôkazov boli uvedené až v písomnom vyhotovení rozsudku, s ktorými sa však obžalovaný nestotožňuje, pretože ide o zdôvodnenie založené iba na subjektívnom pohľade súdu, ignorujúc závažnosť danej trestnej veci. Obžalovanému hrozila trestná sadzba 20 až 25 rokov trestu odňatia slobody, preto aj tento postup súdu, ktorý predchádzal napadnutým výrokom rozsudku, je nerešpektovaním práva na obhajobu zásadným spôsobom.

Na hlavnom pojednávaní dňa 20. septembra 2018 bol vypočutý ako svedok S. Q.. Hoci podľa obžalovaného bolo zrejmé, že sa dostavil na pojednávanie pod vplyvom omamných látok, súd pristúpil k jeho výsluchu. V závere obžalovaný namietol hodnovernosť jeho výpovede s tým, že bol niekým ovplyvnený, že nevypovedal pravdu a poukázal aj na to, že vypovedal pod vplyvom omamných látok.

Obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní dňa 8. októbra 2018 chcel vyjadriť k priebehu dovtedy vykonaného hlavného pojednávania. Pripravil si svoje vyjadrenia aj písomne, ale zo strany súdu bol po prednesení časti svojho vyjadrenia zastavený, že hodnotí dôkazy za celé konanie, k čomu dostane priestor až v rámci záverečnej reči. Súd teda jeho prednes obsahujúci vyjadrenie k dokazovaniu a k porušeniu jeho práva a obhajobu za obdobie do 24. septembra 2018, nesprávne poňal ako prednes patriaci do záverečnej reči, čím uprel obžalovanému jedno z ďalších jeho základných práv, vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu a k dôkazom o nich. Toto právo však prislúcha obžalovanému aj priebežne, nielen v rámci záverečnej reči.

Za súhrnu takýchto okolností, upierania práva na obhajobu, na vyjadrenie sa ku všetkým skutočnostiam kladených za vinu obžalovanému a k dôkazom o nich, nemohol prirodzene súd objektívne ani hodnotiť vykonané dôkazy. Súd ich hodnotil jednostranne a v neprospech obžalovaného, kedy navyše z vykonaného dokazovania nebolo nad všetky pochybnosti preukázané, že by obžalovaný svojím konaním skutočne naplnil zákonné znaky skutkových podstát žalovaných trestných činov v bode 1 a v bode 2.

Ku skutku v bode 1 rozsudku obžalovaný uviedol, že u svedkov S. Q., B. X. a H.J. neboli jediným dôvodom pomsty vo forme krivých výpovedí voči obžalovanému nesplatené pôžičky, ale predovšetkým skutočnosť, že sa dozvedeli o tom, že obžalovaný podal na nich trestné oznámenie a uverili aj dezinformáciám, ktoré sa k nim dostali, resp. ktoré vo vzťahu k B. X., H.J. ako i k poškodenej boli zámerne účelovo podnecované zo strany S. Q.. Obžalovaný popiera, že by sa takéhoto skutku dopustil. Nemal ani dôvod, prečo by tak konal. S poškodenou sa rozišiel 8. januára 2017 a odvtedy mal vzťah s priateľkou poškodenej C. W. a neskôr žil s družkou X. O.. Na svoju obranu uviedol, že po prepustení v väzby v marci 2017 býval v Dunajskej Strede na adrese W. O., ale asi po troch týždňoch sa odsťahoval do Maďarska, do L., lebo sa mu vyhrážal otec poškodenej Ing. T. O.. Priznal, že počas bývania v Maďarsku chodil do Dunajskej Strede a pre poštu, či hlásiť sa k probačnej úradníčke. Ak mohol byť

videný v blízkosti obydľia poškodenej, nikdy to nebolo za účelom sledovania poškodenej. Navštevoval blízke potraviny, chodil tadiaľ venčiť psa, parkoval na blízkom parkovisku. Jeho prenajatý byt v Dunajskej Strede na O. J., v ktorom počas jeho pobytu v Maďarsku obývala X. O., je vzdialený od bytového domu, v ktorom poškodená býva, len cca 200 metrov. Od júna následne býval so X. O. v prenajatom byte v Šamoríne.

Výpoveď poškodenej o kontakte s obžalovaným sa nezakladá na pravde. V apríli bol obžalovaný už v Maďarsku a jeho príchody do Dunajskej Strede boli iba výnimočné. Poškodená tým, že nekonkretizovala časové obdobia, v ktorých mala vidieť obžalovaného, údajne aj 20-krát, v priebehu apríla obliehať obytný dom, v ktorom býva, už samé o sebe vzbudzuje pochybnosť o vierohodnosti jej výpovede. Poškodená predsa chodila do práce, v priebehu dňa teda nebola ani doma. Ak by to bolo v priebehu dňa, muselo by to upútať pozornosť tých obyvateľov, ktorí do práce nechodili a ak to malo byť vo večerných hodinách, kedy je väčšina obyvateľov bytovky už doma, a to vyššia mala byť pravdepodobnosť, že si konanie obžalovaného niekto všimne. Na vážnu ujmu obhajobných práv obžalovaného je v tejto súvislosti tiež skutočnosť, že v prípravnom konaní obžalovaný navrhol vypočuť všetkých obyvateľov obytného bloku, ale vyšetrovateľ tento návrh odmietol ako nepotrebný napriek tomu, že na tomto návrhu obžalovaný trval a domáhal sa v tejto súvislosti aj preskúmania postupu vyšetrovateľa prokurátorom. Obžalovaný dňa 21. augusta 2017 mal stretávku s kamarátom Y., takže ho poškodená mohla vidieť a dňa 22. augusta 2017 bol so svojim psom vo vchode bytového domu, kedy išiel za N. A., s ktorou bol v kontakte. Tieto návštevy však nijak s osobou poškodenej nesúviseli. Otázka znie, či možno výpoveď poškodenej považovať za dostatočnú na usvedčenie obžalovaného z vyhľadávania

jej osobnej blízkosti a kvalifikovať jeho konanie zároveň ako nebezpečné prenasledovanie, ak údajné vyhľadávanie osobnej blízkosti poškodenej, či jej sledovanie v mesiaci apríl 2017 a uvedený deň 2. mája 2017 nebolo nikým a ničím preukázané a v auguste 2017 boli iba dva prípady, kedy bol obžalovaný v blízkosti poškodenej a aj to nie v súvislosti s jej osobou. Takáto dôkazná situácia je nedostatočná na vyvodenie záveru o vine obžalovaného zo skutku v bode 1/. Výpoveďami V. D. a F. O. sa potvrdila v podstate obrana obžalovaného. V. D. uviedol, že spomínanú motorku Honda Hornet kúpil asi pred tromi rokmi, že obžalovanému ju požičal iba zhruba 4 až 5 krát na pár hodín, z toho v jednom prípade iba na pár minút. Svedok F. O. zase potvrdil, že auto Audi 6 odkúpil a od 6. júna 2017 ho má vo svojej držbe určenej na predaj a že od tohto obdobia s vozidlom okrem neho nikto nejazdil a teda, že nebolo nikdy ani požičané obžalovanému. Skutok v bode 1/ rozsudku z formálneho hľadiska nemohol trvať až do 15. septembra 2017, t. j. do zlaňovania sa obžalovaného, nakoľko poškodená o tejto udalosti nemala vedomosť, nebola jej priamym, ani nepriamym svedkom a podľa jej vlastnej výpovede obžalovaný mal byť v jej blízkosti podľa jej vnímania naposledy 22. augusta 2017. Matka poškodenej L. O. obžalovaného zo skutku v bode 1/ neusvedčovala, pretože potvrdila iba to, že 22. apríla 2017 nad ráno, kedy bola u dcéry a nevedeli obe spať, videli biele auto kombi s čiernou strechou, na akom jazdil obžalovaný, ktorý zatrúbil a potom prudko vyštartoval. Dňa 14. septembra 2017 ho videla v Šamoríne ráno so psom. Ďalej uviedla, že videla na dcére strach z obžalovaného, z dôvodu ktorého navštevovala jej dcéra aj psychiatra. Obžalovaný bol vo vyhrážkach dobrý, lebo sa nevyhrážal priamo, ale iba medzi slovami. Takáto výpoveď svedkyne je však ako dôkaz nebezpečného prenasledovania bezvýznamná. Rovnako tomu je aj u výpovede otca poškodenej Ing. T. O.. Tento taktiež ku skutkom kladeným obžalovanému za vinu neuviedol v podstate nič. Jeho tvrdenia, že po tom, čo zhorelo auto jeho dcéry a jeho bývalej manželky, mal registrovať obžalovaného cez kamerový systém aj osobne krúžiť na osobnom motorovom vozidle značky Audi A6 bielej farby okolo jeho areálu, je irelevantná.

Ak súčasť nebezpečného prenasledovania poškodenej mali byť podľa odôvodnenia súdu aj listinné dôkazy, a to výhražný listok za stieračmi auta poškodenej a statusy na facebook-u, treba uviesť, že v skutočnosti nejde o žiadne relevantné, k veci sa vzťahujúce dôkazy. Listok za stieračmi auta poškodenej obžalovaný nechal v januári 2017 po rozchode s poškodenou, nedával na žiadnu stránku fotky ani videá ohľadom poškodenej, o 84 fotkách a 9 videách povedal obžalovanému H.J.. Poškodená sa priznala, že na stránku obžalovaného išla až na základe upozornenia C. W.. Keby tak C. W. neurobila, nevedela by o uvedených statusoch a nemala by príležitosť si namýšľať, že išlo o vyhrážky voči osobe poškodenej. Poškodená bola zo strany C. W. a S. Q. hecovaná proti obžalovanému upozorňovaním na jeho

facebookovú stránku a klamstvami šírenými S. Q. o tom, že koho každého sa chystá obžalovaný zabiť, vrátane nej, čo u nej vzbudzovalo strach z obžalovaného, hoci k tomu nemala racionálny dôvod.

Ku skutku v bode 2/ rozsudku obžalovaný uviedol, že nie je sporné, že sa obžalovaný v noci 15. septembra 2017 zlaňoval z obytného bloku, v ktorom poškodená býva. Záver súdu, že obžalovaný sa zlaňoval za účelom úkladnej vraždy poškodenej, je indicia a súd napriek tomu, že neboli vykonané dôkazy, ktoré by nad všetky pochybnosti potvrdzovali vinu obžalovaného, súd ho uznal za vinného aj z tohto skutku. Obžalovaný strelnú zbraň a zásobník s nábojmi do tejto zbrane zhodil zo strechy obytného domu ešte skôr, než začal vôbec zlaňovať. Jeho obrana v tomto smere nebola nikým a ničím vyvrátená. Strelnú zbraň teda nijako nemohol použiť ako zbraň na usmrtenie poškodenej. Nie je dosť dobre predstaviteľné, akoby obžalovaný použil túto zbraň na usmrtenie, keď nemala tlmič a výstrel v polnočnej dobe by sa rozliehal po obytnom dome, čím by upútal pozornosť minimálne susedov poškodenej. Keby chcel obžalovaný vôbec niekoho usmrtiť, mohol sa kľudne zbaviť aj ďalších vecí, ktoré mal pri sebe v taške, ale neurobil to, hoci mal na to cca 10 až 15 minút času. Naopak, obžalovaný si na balkóne kľudne sadol a počúval DVD. Veci vybrané z veľkej tašky políciou ešte v byte svedkyne, mal v taške bežne uschované a tašku aj s pôvodným obsahom si zobral len preto, že do malej tašky sa mu veľké lano nezmestilo. Záver súdu, že strelná zbraň, dva nože, sekera, lepiaca páska umožňujú jediný logický záver, že ich mal obžalovaný pripravené na usmrtenie poškodenej, je evidentne prehnaný, na úrovni sci-fi. Ohľadom možného zbavenia sa tela a zahľadania stôp nebolo vykonané dokonca žiadne dokazovanie. Celý skutok stojí preto na čisto iba domnienkach, indiciách, ale bez relevantných dôkazov.

Obžalovanému nie je zjavné, prečo sa trest prepadnutia vecí vzťahoval aj na také veci, ktoré evidentne neboli vecami, ktoré by bolo vôbec možné považovať za veci slúžiace na spáchanie skutku (čierna cestovná taška, puzdro sekery, popruh cestovnej tašky, ďalšia čierna taška, pár športových rukavíc, puzdro na slnečné okuliare, slnečné okuliare, plienka, priesvitná fľaštička s obsahom tekutiny, 2 vrecia do odpadkového koša, ruksak). Aj z výpočtu týchto vecí je zjavné, že vôbec takýto obsah tašky, ani v spojitosti s nožmi, sekerou a lepiacou páskou, neboli evidentne určené na žiadne usmrtenie človeka. Napokon súd sa nevysporiadal ani s tou skutočnosťou, že obžalovaný na balkóne do príchodu polície si počúval DVD. Takto by sa predsa človek, ktorý by sa chystal niekoho usmrtiť, nesprával.

Súdom nebola vyvrátená ani obrana obžalovaného, že mal schopnosť a možnosť zlaníť sa až na zem, nebyť spozorovaná svedkyňou M. A., ktorá oznámila obžalovanému, že zavolať políciu, keď bol pri jej balkóne, tak ďalšie zlaňovanie dobrovoľne vzdal. Svoje zabezpečenie lanami chcel súdu aj názorne ukázať, čo ale súd ako návrh tiež neakceptoval. K výpovedi M. A. sa vyjadril, že chcel ísť len dole, chcel jej to vysvetliť, nebol dôvod, aby volala políciu. Svedkyňa pri výsluchu potvrdila, že privolanej hliadke sa vyjadril, že má rád adrenalin. Hystéria, že chcel poškodenú zavraždiť, sa rozšírila až po tom, čo takúto domnienku vyslovila polícia a následne vypočutí svedkovia B. X., H.J. a S. Q., ktorí ho krivo obvinili z toho, že sa mal pred nimi vyjadrovať o tom, že poškodenej ublíži, resp. ju usmrtí, až po tom, čo sa dozvedeli, že dal na nich trestné oznámenie, pričom poškodená takýmto rečiam uverila.

C. W. nikdy neukazoval svoju zbraň a ani jej nikdy nepovedal, že chce poškodenej ublížiť. Svedkyňa sa k obžalovanému chovala dvojtvárne, pred ním hovorila hanlivo o poškodenej a v prítomnosti poškodenej rovnako zase o ňom. Kým svedkyňa N. A. vypovedala, že obžalovaného nevidela od apríla 2017, jej výpoveď vyvracia tvrdenie poškodenej. Výpoveď svedka H.J., že obžalovaný mal mať z jeho bytu zobrať nôž zn. Solingen z jeho sady, sa ukázala byť pri názornej obhliadke noža nepravdivá. P. P. ako sestra obžalovaného potvrdila, že otec poškodenej adresoval vyhrážky obžalovanému. K osobe obžalovaného uviedla, že nemá vedomosť o tom, že by niekedy niekomu ublížil, že nebol tak vychovaný. Jej dcéra O. M. vypovedala, že našla na facebook-u vyhrážky na adresu obžalovaného zo strany S. Q., H.J. a H. Q.. Tieto výpovede potvrdzujú obranu obžalovaného, že mal dôvod obávať sa o svoj život. Z tohto dôvodu sa nemožno stotožniť ani so záverom znaleckého posudku PhDr. Róberta Mathého, PhD., ktorý posúdil osobu obžalovaného ako osobu inklinujúcu k nadmernému upodozrievaniu a k zvažovaniu viny na iných. Znalec vyhotovil posudok, keď nemal k dispozícii dostatok podkladov, a preto nemohol podať ani objektívny znalecký posudok.

Vzhľadom na uvedené obžalovaný navrhol napadnutý rozsudok Špecializovaného trestného súdu Pezinok zo 7. novembra 2018 sp. zn. PK-1T/18/2018, z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku pre pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy zrušiť a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátiť prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Obžalovaný vlastným písomným podaním označeným ako „odôvodnenie odvolania“, doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dňa 29. novembra 2018, uviedol, že boli porušené jeho základné ľudské práva, keď 1/ dňa 17. septembra 2018, 20. septembra 2018, 24. septembra 2018 hlavné pojednávanie sa konalo v prítomnosti advokátov JUDr. Ellingera, Mgr. Keraka, JUDr. Hargaša, 2/ advokáti JUDr. Ellinger, Mgr. Kerak, JUDr. Hargaš sa na hlavné pojednávanie nepripravovali, 3/ neboli Špecializovanému trestnému súdu položené otázky na svedkov, ktorý by vedel objektívne rozhodnúť, 4/ celá obžaloba je jedno obrovské klamstvo vykonštruované na osobu obžalovaného, 5/ svedkovia klamali pod prisahou, v bode 6/ milionár Ing. T. O. ovplyvnil celý proces, 7/ žiadnym spôsobom nebolo preukázané, že plánoval ublížiť poškodenej, 8/ žiadnym spôsobom nemohlo dôjsť k prenasledovaniu, 9/ výsluch poškodenej zo dňa 15. septembra 2017 bol sfašovaný, 10/ ostatné výsluchy boli spätne datované, 11/ iné výsluchy boli robené a to nezákonným spôsobom, 12/ návrhy, ktorými sa malo dokázať, že obžalovaného chceli zavraždiť v roku 2017, boli odmietnuté, 13/ vzhľadom na to, že sa obžalovaný nemohol pripraviť na hlavné pojednávanie 17., 20., a 24. septembra 2018, nevedel položiť otázky, pomocou ktorých by sa vyjasnilo, kto je zodpovedný za tie vraždy, ktoré boli spáchané, 14/ obžalovaný sa nemohol vyjadriť k niektorým faktom, o ktorých sa dozvedel počas hlavného pojednávania, 15/ prokurátor viac razy klamal pred súdom, 16/ vraždu obžalovaného objednal Ing. T. O., 17/ súd po tom, ako vyšlo najavo, že jednotliví svedkovia klamali, žiadnym spôsobom neupozorňoval prokurátora, aby začal konať vo veci krivého obvinenia, 18/ jediným cieľom obžalovaného je dokázať nevinu obžalovaného, 19/ svedkovia, ktorí sú členmi organizovaných skupín, sú zodpovední za vraždy spáchané v minulosti, 20/ obžalovaný nesúhlasí so záverom súdu, že svedkovia vypovedali zhodne ako počas prípravného konania, 21/ znalecký posudok znalca PhDr. Róberta Mathého bol neobjektívne vypracovaný, 22/ znalec napriek tomu, že je znalcom ústavu MV SR, svoj posudok vypracoval ako súkromný znalec, 23/ súd sám potvrdil, keď 8. októbra 2018 umožnil výmenu advokáta, že predchádzajúci prítomní advokáti nezastupovali obžalovaného, 24/ súd nečakane vyniesol rozsudok napriek tomu, že listinné dôkazy, ktoré boli viackrát spomenuté, nemohol predložiť, 25/ súd nechcel vedieť dôvody, prečo a na koho žiadosť boli sfašované výsluchy poškodenej a svedkov, 26/ obžalovaný nikdy nemohol vypovedať pravdu, lebo nestál pred nestranným súdom, 27/ poškodená bola prítomná počas celého hlavného pojednávania, dôsledkom čoho nemohol obžalovaný vypovedať pravdu.

Písomný podaním z 1. decembra 2018 označeným ako „odôvodnenie odvolania - pokračovanie (15 strán)“, doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dňa 10. decembra 2018 obžalovaný poukázal na zaujatosť príslušníkov PZ voči jeho osobe počas celého procesu. V rokoch 2009 až 2010 podal trestné oznámenia na príslušníkov Okresného riaditeľstva Policajného zboru Dunajská Streda. Išlo o drogovú činnosť, v ktorej začne konať v Bratislave protidrogová jednotka, v ktorej sú prichytení pri čine osoby I. a Q., ktorých aj spomína v trestnom oznámení v septembri 2017. V roku 2017 na podnet L. O. napísal trestné oznámenie, v ktorom spomína osoby ako W. a F.. Všetky informácie mal od poškodenej, ale v apríli 2017, keď sa spomínaní páni dozvedeli o snahe podať trestné oznámenie, urýchlene a nečakane opustili dunajskostredskú políciu. Dňa 29. júna 2018 pri pokračovaní výsluchu v prípravnom konaní sa mal obžalovaný vyjadriť k samotnej poškodenej a mal v úmysle vypovedať celú pravdu. Nikoho to nezaujímal, tak sa rozhodol obžalovaný, že pravdu povie pred súdom. Na prvom výsluchu prítomní operatívci klamali obžalovanému do očí, že ich obžalovaný nikdy nemohol stretnúť v Dunajskej Strede. Obaja operatívci pritom poznali otca poškodenej Ing. T. O.. Obžalovaný má sedem rokov vedomosť o tom, že istí príslušníci NAKY - Západ Nitra berú úplatky od organizovaných skupín, aby tieto skupiny mohli bez problémov fungovať. Všetky návrhy na dokazovanie v prípravnom konaní boli

odmietnuté. Na začiatku hlavného pojednávania žiadosť o pridelenie nového advokáta odmietol súd a po treťom hlavnom pojednávaní súd vyhovel jeho žiadosti. Postup súdu, prítomnosť advokátov a prítomnosť poškodenej, ktorá sa zúčastnila na každom hlavnom pojednávaní vedie k tomu, že obžalovaný stále nemôže vypovedať pravdu. Nedal námietku zaujatosti voči celému súdu aj napriek tomu, že poškodená v minulosti porozprávala, že jej otec Ing. T. O. osobne pozná viacerých sudcov na Špecializovanom trestnom súde, ako aj prokurátorov. Celý súdny proces, konanie pred advokátmi, odmietnutie návrhov obžalovaného, nedovolenie vyjadriť sa ku všetkým dôkazom, náhle uzavretie prípadu hovorí o tom, že niečo nie je v poriadku. Svedkovia Ing. T. O., S. Q., H.J., C. W. klamali. Poškodená L. O. tiež klamala. H.J. pred súdom kompletne zlyhal ako svedok. Viaceré návrhy na dokazovanie boli odmietnuté napriek tomu, že súd dostal dostačujúce odôvodnenie. Obžalovaný nemal možnosť predložiť súdu listinné dôkazy, ktoré preukazujú jeho nevinu. Pred súdom sa potvrdilo, že obžalovaný nie je nebezpečný pre spoločnosť. Svedkovia potvrdili, že nikdy v živote nikomu obžalovaný neublížil. Potvrdilo sa, že znalecký posudok PhDr. Róberta Mathéo bol neobjektívne vypracovaný. Potvrdilo sa, že isté výsluchy boli sfalšované a ďalšie dôkazy boli spätne datované a inými nezákonnými spôsobmi vyhotovené. Nikdy nebol vrahom a nikdy nebude. Vie, akú hodnotu má ľudský život. Poškodenej by nikdy nevedel ublížiť a nebolo dokázané, že by mal v úmysle poškodenej ublížiť a nikdy ju neprenasledoval. Dávno začal nový život. Všetko čo sa odohralo pred súdom, bolo jedno veľké klamstvo. Je toho názoru, že samotné odvolanie sa nemá týkať určenia výšky trestu, ale jednoznačné dokázanie nevinu.

Rovnopis odvolania obžalovaného bol v zmysle § 314 Trestného poriadku doručený na vyjadrenie prokurátorovi Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, ktorý písomnými podaniami zo dňa 6. decembra 2018 a 17. decembra 2018 navrhol odvolanie obžalovaného postupom podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť ako nedôvodné.

Prokurátor vo svojom vyjadrení k odvolaniu obžalovaného zo dňa 6. decembra 2018 uviedol, že práva obžalovaného na obhajobu neboli nijakým spôsobom porušené. Obhajobu vykonával ustanovený obhajca JUDr. Michal Ellinger a na základe substitučnej plnej moci JUDr. Roman Kerak. JUDr. Roman Kerak obžalovaného pred ustanovením JUDr. Michala Ellingera obhajoval na základe plnej moci mu obžalovaným udelennej a obžalovaný pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu trval na jeho účasti, čo mu bolo umožnené. Súd postupoval správne, keď návrh obžalovaného vyhodnotil ako účelový a JUDr. Michala Ellingera od povinnosti obhajovania obžalovaného neoslobodil a ponechal ho vykonávať obhajobu až do momentu, keď obhajca vyhlásil, že jeho klient má návrhy na doplnenie dokazovania mimo dôkazov vykonaných v priebehu prípravného konania, ale tieto mu nechce uviesť a preto žiada o oslobodenie od obhajoby. Následne prvostupňový súd správne vyhodnotil, že od tohto momentu je potrebné rozhodnúť o oslobodení ustanoveného obhajcu JUDr. Michala Ellingera od povinnosti obhajovania obžalovaného a dňa 24. septembra 2019 v uvedených intenciách aj rozhodol. Je potrebné uviesť, že tak v priebehu prípravného konania ako aj doterajšieho hlavného pojednávania neboli zo strany prokurátora zaznamenané také okolnosti, ktorý by mohli vzbudzovať pochybnosti o nedostatočnej obhajobe obžalovaného, o čom svedčia podania zo strany obhajoby ako aj aktívna účasť na úkonoch pred orgánmi činnými v trestnom konaní a súdom. Presvedčenie obžalovaného o nedostatočnosti obhajoby môže súvisieť s jeho paranoidnými tendenciami. Tvrdenia obžalovaného o tom, že mu mala jeho rodina oznámiť, že Ing. T. O. mal ovplyvniť celý proces, nie je ničím podložené. Tiež nie sú ničím podložené jeho tvrdenia o nepravdivosti výpovedí svedkov, práve naopak, obžalovaný viackrát pripustil pravdivosť tvrdení svedkov, ktoré predtým popieral, na čo prokurátor už poukázal v záverečnej reči (V. D., H.J.). To isté platí o tvrdeniach obžalovaného o výsluchu poškodenej. K námietkam obžalovaného vo vzťahu ku skutočnostiam, že výpoveď poškodenej zo dňa 15. septembra 2017 bola sfalšovaná a ostatné boli spätne datované uviedol, že zo dňa 15. septembra 2017 sú v spise tri zápisnice, a to trestné oznámenie zo dňa 15. septembra 2017 o 03:30 hod. (č. l. 384-385 spisu), zápisnica o výsluchu poškodenej zo dňa 15. septembra 2017 o 05:30 hod. (č. l. 397- 400) a zápisnica o výsluchu poškodenej zo dňa 15. septembra 2017 o 20:45 hod. (č. l. 401- 408). Obhajoba namietala zápisnice vzhľadom na identický text. Zrejme šlo skutočne o prekopírovanie textu zápisníc minimálne v prvých dvoch prípadoch, čo vzhľadom na minimálny odstup času nie je nezákonné, keď možno dôvodne predpokladať, že poškodená vypovedala identicky. V tretej výpovedi, ktorá mala byť podľa

obžalovaného sfaľšovaná, poškodená uviedla aj ďalšie skutočnosti, pričom bol prítomný nielen obžalovaný, ale aj obhajca, takže o pravosti zápisnice nemožno mať žiadne pochybnosti.

Súd vychádzal zo skutočností, ktoré poškodená L. O. uvádzala na hlavnom pojednávaní, pričom nebol zistený žiadny rozpor so skutočnosťami uvádzanými v prípravnom konaní. K. Y. C. uviedol, že z vyšetrovacieho spisu vyplýva, že menovaný mal byť vypočutý v procesnom postavení svedka, od čoho bolo následne upustené, vzhľadom na skutočnosť, že sa nejednalo o svedka, ktorého výpoveď by mohla zmeniť zabezpečenú dôkaznú situáciu a vzhľadom na neskoršiu výpoveď obžalovaného, že na strechu sa mu pomohol dostať kamarát U., nie je potrebné ani v súčasnosti vykonať výsluch uvedeného svedka. Nie je pravda, že by svedkovia C. W. a S. Q. nevedeli rozprávať ani čítať po slovensky, ale len z dôvodu opatrnosti a istoty interpretácie významu ich slov, bol do konania pribratý tlmočník, za ktorého prítomnosti vypovedali. Súd vychádzal z ich výpovedí vykonaných na hlavnom pojednávaní, kde vypovedali za prítomnosti tlmočníka. Tvrdenia obžalovaného o jeho krivom obvinení, riadení trestného konania Ing. T. O., členstve svedkov v organizovaných skupinách, ako aj neobjektívnosti znaleckého dokazovania a neobjektívneho konania súdu, sú len ničím nepodložené tvrdenia a v rozpore s preukázanou dôkaznou situáciou. Obžalovaný účelovo interpretuje alebo dopĺňa svedecké výpovede vlastnými verziami. Vo vzťahu ku skutkovým zisteniam sa prokurátor v plnom rozsahu stotožňuje so závermi, ku ktorým dospel Špecializovaný trestný súd a v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie rozhodnutia, ktoré považuje za dostatočné a z ktorého vyplýva na akých dôkazoch dospel k uvedeným záverom a akými úvahami sa spravoval.

Prokurátor vo svojom ďalšom vyjadrení k odvolaniu obžalovaného zo dňa 17. decembra 2018 doplnil, že práva obžalovaného na obhajcu nijakým spôsobom neboli porušené. To, že sa obžalovaný domnieval, že JUDr. Michal Ellinger nie je oboznámený so spisovým materiálom, nie je ničím preukázané. Poukázal na podania JUDr. Michala Ellingera, ktoré sú súčasťou vyšetrovacieho spisu. Ak obhajca tvrdí, že obžalovaný nadobudol na základe určitých skutočností presvedčenie, že Mgr. Roman Kerak obhajuje záujmy určitej skupiny osôb, mal konkrétne uviesť, na základe čoho sa tak domnieva a tieto dôkazy by museli byť natoľko presvedčivé, aby sa s nimi mohol súd zaoberať. Tvrdenia obhajoby v odôvodnení odvolania sú tiež len neurčité a nekonkrétne. Tvrdenia obžalovaného k preštudovaniu vyšetrovacieho spisu považuje za tendenčné a ničím nepreukázané. Prvostupňový súd postupoval správne, keď návrh obžalovaného vyhodnotil ako účelový a JUDr. Michala Ellingera od povinnosti obhajovania obžalovaného neoslobodil a ponechal ho vykonávať obhajobu až do momentu, keď obhajca vyhlásil, že jeho klient má návrhy na doplnenie dokazovania mimo dôkazov vykonaných v priebehu prípravného konania, ale tieto mu nechce uviesť a preto žiada o oslobodenie od obhajoby. Následne prvostupňový súd správne vyhodnotil, že od tohto momentu je potrebné rozhodnúť o oslobodení ustanoveného obhajcu JUDr. Michala Ellingera od povinnosti obhajovania obžalovaného a dňa 24. septembra 2018 v uvedených intenciách aj rozhodol.

Vo vzťahu k písárskej chybe v zápisnici o hlavnom pojednávaní prokurátor uviedol, že sa jedná o nepodstatné pochybenie súdu zrejme asistentky pri vykonávaní zápisu a takáto formálna chyba nemala žiadny vplyv na celkové konanie a len z takejto skutočnosti nemôže vyplývať, že obhajoba bola vykonávaná čisto formálne.

Konštatovanie o objektívnej nemožnosti JUDr. Michala Hargaša vykonávať riadne obhajobu pri výsluchu jedinej svedkyne C. W. považuje prokurátor za účelové a ničím nepotvrdené. Obžalovaný s takýmto postupom súhlasil a aktívne kladol svedkyňu otázky a tiež, že svedkyňa v podstatnom období len potvrdila výpoveď obžalovaného s výnimkou tzv. zoznamu, o ktorom mala vedomosť od obžalovaného.

Vo vzťahu k vykonaniu obžalovaným navrhnutých dôkazov sa prokurátor stotožňuje s postupom súdu, ktorý návrhy obžalovaného na ďalšie dokazovanie zamietol ako nedôvodné.

Existenciu blízkeho vzťahu medzi matkami poškodenej a svedkyne C. W. potvrdila aj poškodená, takže nie je dôvod o takomto vzťahu pochybovať a nie je zjavné aká nová a podstatná skutočnosť by mohla vyvstať z výsluchu matky C. W.. O pravdivosti výpovedí svedkov S. Q., B. X., C. W. a H.J. nie sú

pochybnosti a už vôbec nie takého charakteru, ktoré by odôvodňovali znalecké skúmanie ich pravdivosti, nakoľko v niektorých častiach sa zhodujú s výpoveďou obžalovaného.

Výsluch svedka D. F. prokurátor nepovažuje za potrebný vykonať, nakoľko obžalovaný predostrel viaceré verzie o zabezpečení si zbrane z dôvodu vlastnej bezpečnosti, ktoré neboli preukázané a nie je úlohou súdu vykonať dôkaz, ktorý by sa zaoberal len tým, čo mal obžalovaný niekomu uviesť, najmä ak sa jedná len o ďalšiu účelovú verziu obžalovaného, keď už predchádzajúce dve boli vyvrátené. Navyše takáto udalosť so skutkom nesúvisí, nakoľko si obžalovaný mal podľa vlastného tvrdenia zabezpečiť zbraň na prelome rokov 2016 a 2017, teda keď mal byť ešte s H.J. v kamarátskom vzťahu a mali spolu chodiť v nočných hodinách venčiť psa. Pravdivosť výpovede H.J. nie je oslabená tým, že na hlavnom pojednávaní uviedol odlišnú verziu ohľadom noža, ale naopak je posilnená, nakoľko svedok mal možnosť, keby chcel klamať, že sa jedná o jeho nôž, ktorý opoznal na fotografii, ale na hlavnom pojednávaní pravdivo uviedol, že teraz keď ho vidí, tak to nie je jeho nôž, jeho mal užšiu čepeľ.

Vo vzťahu k ďalším navrhovaným dôkazom prokurátor uviedol, že tieto sú v plnom rozsahu nedôvodné a nie je z nich možné preukázať obsah potenciálnej komunikácie medzi svedkami a poškodenou. To či sa obžalovaný T. O. vyhráždá alebo nie, nie je predmetom tohto konania. Výsluch príslušníkov Policajného zboru považuje za nedôvodný a nič podstatné nepreukazujúci. Tvrdenie o výsluchu S. Q., ktorý mal byť vykonaný na hlavnom pojednávaní, pričom menovaný mal byť pod vplyvom návykových látok, je opätovne ničím nepodložené. S. Q. reagoval a vypovedal prirodzene, zrozumiteľne, pričom nejavil žiadne známky požitia omamných alebo psychotropných látok, prípadne alkoholu.

Nie je právom obžalovaného, aby sa po vykonaní nejakého dôkazu mohol vyjadriť komplexne ku všetkým dôkazom, ktoré boli doposiaľ vykonané a takéto právo mu prislúcha až v záverečnej reči. Obžalovaný navyše niekoľkokrát uviedol, že chce vypovedať, čo mu bolo nakoniec súdom aj umožnené dňa 7. novembra 2018, pričom obžalovaný z veľkej časti len zopakoval to, čo už uvádzal počas predchádzajúcich výpovedí, hodnotil už vykonané dôkazy a navyše uviedol len ďalšiu nevierohodnú verziu o jeho potrebe zhodiť dole aj druhý zásobník zbrane, o ktorom predtým nič neuvádzal, že by mu mal zavadzať, čo bol údajný dôvod jeho zbavenia sa strelné zbrane. Obžalovanému boli poskytnuté všetky práva, tieto práva aj využil a žiadne právo na obhajobu ani iné práva neboli súdom vo vzťahu k jeho osobe porušené.

Tvrdenia obhajoby o nejakom evidentnom hecovaní poškodenej zo strany nielen S. Q., ale už aj C. W. sú tiež ničím nepodložené tvrdenia, ktoré obhajoba nevie podložiť žiadnymi konkrétnymi dôkazmi, pričom je potrebné poukázať na skutočnosť, že poškodená sa v období apríl až september 2017 so svedkyňou už nestretávala a nerozprávala, čo obidve zhodne vo svojich výpovediach potvrdili. Ku zbaveniu sa obsahu tašky, čo mohol obžalovaný podľa tvrdenia obhajoby urobiť keby chcel, možno len konštatovať, že je rozdiel zhodiť zo strechy paneláku v nočných hodinách strelnú zbraň a zásobník, ktoré zrejme vážia menej ako 1 kg a je rozdiel zhodiť športovú tašku so zaisteným obsahom.

Poškodená L. O. vo svojom vyjadrení k tvrdeniam obžalovaného zo 14. marca 2019 uviedla, že pri všetkých svojich výpovediach vypovedala zhodne a pravdivo. Naopak obžalovaný pri každej výpovedi tvrdí niečo iné, dodáva stále niečo nové a vymýšľa si klamstvá. Bolo predvolaných 18 svedkov a podľa obžalovaného 11 z nich klame a len obžalovaný hovorí pravdu. Znalec PhDr. Róbert Mathé, PhD. vo svojej výpovedi pred súdom aj v znaleckom posudku vyslovil záver, že obžalovaný je paranoidný, má sklón dištancovať sa od konania, svojrázne ho vysvetľovať, zbavovať sa zodpovednosti a vinu zvaľovať na iných, agresivita nepatrí medzi dominantné črty osobnosti obžalovaného, je však ľahko aktivovateľná vo frustrujúcich situáciách. Obžalovaný udrel svoju sestru, vyhráždá sa zbraňou aj bývalej družke H. P., pretože už ani ona nechcela mať s obžalovaným vzťah. Dňa 8. januára 2017 sa rozíšiel obžalovaný s poškodenou, ale za dva dni už poškodenú kontaktoval, ale ona bola neochotná pokračovať s ním v komunikácii a zablokovala ho aj v telefóne, na internetových stránkach, na e-mailových stránkach a následne začal poškodenú prenasledovať a naďalej sa vyhráždá poškodenej z iných telefónnych čísel a facebook profilov. Kým mali znovu 4 mesiace vzťah (nasilu a hlavne zo strachu z obžalovaného) od septembra 2016 do januára 2017 skoro každodenne povedal poškodenej, že ju aj tak zabije ak s ním

nezostane, a keď mu ublíži a keď nebude robiť to čo on chce, alebo keď ho udá na políciu, tak poškodenú a aj celú jej rodinu dá zlikvidovať svojimi čečenskými kamarátmi. Počas vzťahu sa obžalovaný zaoberal aj bývalou družkou, chcel sa jej pomstiť, aj celej jej rodine a ešte chcel zabiť aj ostatných ľudí, pričom poškodená si to nahrávala aj cez telefón. Poškodená uviedla, že tvrdenie obžalovaného, že nemá nič spoločného s podpálením auta poškodenej a auta matky poškodenej, je nepravdivé, lebo na hlavnom pojednávaní v Pezinku sa obžalovaný priznal počas výsluchu matky poškodenej, že za podpálenie auta matky poškodenej môže obžalovaný a aj sa za to ospravedlnil. Poškodená síce nevie preukázať, že aj za podpálenie auta poškodenej môže obžalovaný, ale poškodená nemala a ani nemá žiadnych nepriateľov a odkedy je obžalovaný zatvorený, poškodená žije bezproblémový, kludný život. Poškodená má kvôli obžalovanému stále nočné mory, chodí k psychiatrovi a musela predať byt v Dunajskej Strede na H. S., lebo tam nevedela naďalej bývať, po tom ako poškodenú chcel obžalovaný v tomto byte zabiť. Odttedy sa poškodenej nikto nevyhráža, nemá poškodené auto ani vypichnuté pneumatiky na aute. Svedkovia H.J., S. Q., B. X. nie sú priateľmi poškodenej, ale boli to priatelia obžalovaného, ktorí poškodenú vyhľadali a ľutovali poškodenú a boli ochotní vypovedať bez žiadneho nátlaku. S C. W. nebola v kontakte od marca 2017, žiadnym spôsobom nebola ovplyvnená jej výpoveď. Poškodená nemá žiadne známosti na polícii ani na okresnom úrade. Svedkovia potvrdili, že poškodenú prenasledoval obžalovaný a vyhrážal sa jej. Tvrdenie obžalovaného, že bol 22. augusta 2017 u N. A., nie je možné, čo aj N. A. potvrdila v jej výpovedi, že od apríla 2017 už neboli v kontakte. Ing. T. O. je otec poškodenej a je podnikateľ a nie mafián. Poškodená bola malá, keď rodičia poškodenej sa rozviedli a s mamou sa odsťahovali, takže ani nemohla poškodená vedieť akí ľudia k nim chodili a nepoznala žiadnych F.. S otcom nemá blízky vzťah, párkrát za rok sa stretli, ale boli aj roky, keď sa nestretávali.

Bola vypočutá aj sestra obžalovaného P. P. a jej dcéra O. P., hoci nemali nič spoločné s týmto prípadom a nemohli vedieť, aký má vzťah poškodená s obžalovaným a či sa jej obžalovaný vyhrážal. Obžalovaného sestra ani nemôže vedieť akým človekom je jej brat. Svedkyňa M. A. bola jej susedka a nemala dôvod prečo klamať. Boli zabezpečené dôkazy o tom, že obžalovaný poškodenú prenasledoval, vyhrážal sa jej zabitím, keďže odovzdala aj fotky, e-maily, vyše 200 stranovú SMS komunikáciu a 3 nahrávky, v ktorých jednoznačne rozpráva o tom, že chce niekoho zabiť a taktiež aj poškodenú.

Keby išiel obžalovaný len pre zbraň schovanú na streche, tak by ho človek, ktorý ho pustil hore na strechu, mohol počkať a pustiť naspäť tou istou cestou ako prišiel a obžalovaný nemal dôvod liezť na lane práve pred balkónom poškodenej v silnom vetre. Ráno 15. septembra 2017 prišli k poškodenej policajti, lebo lano bolo obmotané na 5. poschodí u dolných susedov na anténe, čo preukazuje fotodokumentácia. Je presvedčená, že obžalovaný chcel poškodenú surovo zavraždiť. Keby si obžalovaného nevšimla suseda M. A., podľa poškodenej by už nežila. Obžalovaný to mal dobre vymyslené, keďže to robil v noci zo 14. septembra do 15. septembra, kedy je sviatok a dobre vedel, že vtedy poškodená nechodí do práce a nik by ju hneď ráno nehládal. Dňa 14. septembra 2017 dal ráno príspevok na facebook, že je v Rusku, čo nie je náhoda, ale súčasť premysleného plánu. Dňa 13. septembra 2017 napísal trestné oznámenie s klamstvami, aby mal výhovorku, že on nič neurobil. V nahrávke, ktorú poškodená odovzdala polícii, podrobne rozpráva o tom, že keď obžalovaný bude chcieť niekoho zabiť, tak to neurobí bez rozmýšľania, ale vypracuje stratégiu a možno to bude trvať pol roka alebo rok a možno, ale urobí to tak „aby nevedeli dokázať, že to bol on“. Nešlo o prípravu úkladnej vraždy, ale o pokus. Poškodená a jej matka má z obžalovaného obrovský strach. Uložený trest je neadekvátny a navrhuje uložiť obžalovanému prísnejší trest odňatia slobody.

Poškodená L. O. písomným podaním z 1. apríla 2019 ešte uviedla, že obžalovaný mal možnosť vypovedať a aj vypovedal viackrát. Na hlavnom pojednávaní v Pezinku mu trvala výpoveď od 9:18 do 14:18. S ďalšími výpoveďami by chcel predstaviť jeho vymyslené kreácie, ktoré vymyslel za 1,5 roka. H. P. bola vypočutá, D. F. poškodená nepozná, H. F. ako kamarátka C. W. by nemala čo povedať do vzťahu poškodenej s obžalovaným a poškodená ju pozná len z videnia.

Obžalovaný písomným podaním z 22. marca 2019, doručeným Najvyššiemu súdu dňa 26. marca 2019, navrhol výsluch seba ako obžalovaného z dôvodu, že nikdy nemal možnosť podať skutočnú výpoveď a

v zmysle § 2 ods. 7 Trestného poriadku a je jedným zo základných práv obžalovaného vypovedať ako sa aj vyjadriť ku všetkým skutočnostiam. Navrhol prečítať listinné dôkazy obžalovaného, ktoré nemal možnosť predložiť Špecializovanému trestnému súdu v dôsledku neexistencie obhajoby. Tieto listinné dôkazy potvrdzujú, že poškodená ako aj svedkovia zamlčali pravdu a účelovo klamali. Navrhol vypočuť poškodenú L. O. z akého dôvodu zamlčala pravdu, prečo klamala, aby sa vyjadrila k listinným dôkazom, ktoré potvrdzujú, že nikdy nebola zo strany obžalovaného žiadna príprava na trestný čin a obžalovaný nikdy nikomu neublížil a jedine poškodená túžila po pomste ublížiť iným. Navrhol vypočuť svedkyňu H. P., ktorá sa mala vyjadriť k vraždám, ktoré boli spáchané v minulosti, vyjadriť sa k osobám, ktoré sa zúčastnili na týchto vraždách a zároveň potvrdiť, že obavy obžalovaného od spomínaných ľudí boli opodstatnené, a preto nosil zbraň. Navrhol vypočuť D. F., ktorý má potvrdiť, že osoby H.J. a jeho kamaráti zadovážili zbrane, ktoré mali slúžiť na vraždu a práve preto teraz účelovo klamú a klamali v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní. Navrhol vypočuť H. F., ktorá skoro vždy bola s obžalovaným a C. W., ktorá má potvrdiť, že obžalovaný nikdy nepovedal nič také, že chce ublížiť poškodenej. Všetky uvedené návrhy majú slúžiť na vyvrátenie tvrdení prokurátora a na spochybenie správnosti napadnutého rozsudku.

Rovnopis odvolania prokurátora bol v zmysle § 314 Trestného poriadku doručený na vyjadrenie aj obžalovanému, ktorý písomným podaním z 30. novembra 2018, doručeným súdu 4. decembra 2018, uviedol, že vina obžalovaného nebola žiadnym spôsobom preukázaná. Svedkovia, na ktorých bola postavená obžaloba, jednoznačne zlyhali, pretože klamali. Obžalovaný vôbec nemal v úmysle dostať sa na balkón poškodenej. Vôbec nemal v úmysle ju navštíviť a už vôbec jej ublížiť. Skutočnosť, že svedkyňa M. A. zavolala policajtov a obžalovaný počkal 10 - 15 minút na príchod policajtov, žiadnym spôsobom nesúvisí s poškodenou. Práve preto žiadal súd, aby mohol ukázať na súde, akým spôsobom mal spravené zviazanie ako aj sedlo, pomocou ktorých k žiadnej strate síl nemohlo dôjsť. Toto však bolo súdom odmietnuté. Prokurátor vymýšľa veci ako strata sily obžalovaného, súvislosť dažďom alebo že obžalovaný si zadovážil zbraň na vraždu poškodenej. Je potrebné predvolať odborníka (horolezca), ktorý potvrdí tvrdenie, že žiadnym spôsobom nemohlo dôjsť k strate sily a žiadnym spôsobom nemohol spadnúť. Znalecký posudok psychiatra MUDr. Mária Straku potvrdil, že obžalovaný nie je nebezpečný pre spoločnosť. Znalecký posudok PhDr. Róberta Mathého je neobjektívny. Je potrebné pomocou znaleckého ústavu MV SR vyhotoviť nový znalecký posudok, pričom musí mať k dispozícii všetky dokumenty z prípravného konania ako aj súdne spisy, ktoré preukážu, že u obžalovaného nejde o žiadnu paranoju. Svedkovia S. Q., H.J. a B. X. tvrdia spoločne s najlepšou kamarátkou poškodenej C. W., že mal v pláne ublížiť poškodenej. Je preto potrebné opätovne vypočuť svedkov, že klamali pred súdom. Ostatní svedkovia pred súdom potvrdili, že obžalovaný v živote nikomu neublížil a nebol agresívnej povahy. Po predložení listinných dôkazov a o vypočutí navrhnutých svedkov bude potvrdené, že žiadnym spôsobom sa obžalovaný nekoncentroval na poškodenú a jej rodinných príslušníkov, nikdy v živote nikomu neublížil a nič také ani neplánoval a mal opustiť územie Slovenskej republiky, lebo v opačnom prípade by bol už zavraždený.

Obžalovaný ďalej písomným podaním označeným ako „vyjadrenie k stanovisku GP SR zo 6. decembra 2018“, doručené dňa 19. marca 2019, uviedol, že sa ospravedľuje pánovi Mgr. P. X., ak obžalovaný prokurátora náhodou urazil s tvrdením, že klamal pred Špecializovaným trestným súdom vo vzťahu k Y. C., ale poukázal na úradný záznam, v ktorého obsahu sa uvádza, že podľa záznamu policajtov C. mal hľadať vyššie uvedenú zbraň a mal pomáhať obžalovanému dostať sa na strechu. Poukázal na stranu 5 zápisnice o hlavnom pojednávaní z 1. augusta 2018, na ktorom poškodená na otázku obhajcu obžalovaného, či vyčítala niečo obžalovanému, uviedla, že áno, že prečo začal kupovať zbrane a granáty, že čo mu preplo, že ona takto nechce žiť. Poškodená mala vedomie o zabezpečení zbrane a malo to slúžiť na sebaobranu. Táto zápisnica teda potvrdzuje nesprávnosť rozsudku v tom smere, že obžalovaný zabezpečil zbraň na usmrtenie poškodenej.

Obžalovaný listom z 9. augusta 2018 adresovaným Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, sa vyjadril, že bude vypovedať vo veciach vražd, a preto žiada o zaslanie kópií podaní. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky žiadosti obžalovaného vyhovel 15. novembra 2018, a nemohol tak žiadnym spôsobom predložiť kópie súdu (prvé podanie dňa 7. septembra 2017 - žiadosť o zaslanie trestného

oznámenia a druhé podanie dňa 15. septembra 2017 - žiadosť o zaslanie trestného oznámenia).

Obžalovaný ďalej uviedol, že svedok H.J. klamal vo všetkom a je to kamarát S. Q. a švager H. Q.. Prokurátor sa mal opýtať V. D., že kedy a v akom časovom priestore požičal obžalovanému motorku. Mená, ktoré boli vyslovené na hlavnom pojednávaní 25. októbra 2018 O. P., a to S. Q., H.J. a H. Q., príspevok na facebookovej stránke, trestné oznámenia podané 7. septembra 2017 na Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, vyhrážka, o ktorej vypovedala svedkyňa P. P. dňa 25. októbra 2018 na hlavnom pojednávaní od pána Ing. T. O., fotka o zakúpení zbrane, ktorá mala slúžiť na vraždu obžalovaného, listinné dôkazy, ktoré nemal možnosť predložiť, skutočnosť, že B. X. vybavovala poslanie osoby za obžalovaným, vyhľadávanie rodiny počas prípravného konania zo strany S. Q., to všetko súvisí s prípadom obžalovaného.

Obžalovaný písomným podaním zo 4. januára 2019 označeným ako „vyjadrenie k stanovisku k odvolaniu obhajoby podané na ÚŠP GP SR“, doručené Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dňa 8. januára 2019 opakovane opätovne námietky, ktoré uvádzal v predchádzajúcich podaniach. Poukázal na 28 bodov, ktoré boli podané ako odôvodnenie o výmenu advokáta dňa 12. septembra 2018 a 17. septembra 2018. JUDr. Michala Ellingera obžalovaný osobne stretol pred hlavným pojednávaním iba raz na 5 minút v celom živote.

Preštudovanie vyšetrovacieho spisu JUDr. Michal Ellinger podpísal bez vedomia obžalovaného a s tým maximálne nesúhlasil a žiadal vyšetrovateľov, aby bol prítomný Mgr. Roman Kerak pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu. To sa aj stalo. Mgr. Roman Kerak na ďalší týždeň bol prítomný, ale k preštudovaniu do dnešného dňa nedošlo. Záznam o preštudovaní vyšetrovacieho spisu bol podpísaný na žiadosť Mgr. Romana Keraka a nikdy sa neuskutočnilo. Títo advokáti obžalovaného neobhajovali a sám si musel obžalovaný zabezpečiť dôkazy, ktoré nemal možnosť predložiť na hlavnom pojednávaní. JUDr. Michal Ellinger aj keď podpisoval nejaké podanie, bolo len formálne podpísané a bolo podané so súhlasom Mgr. Romana Keraka.

Keby obhajoba nebola formálnou záležitosťou, poškodenej a svedkom by boli položené také dôležité otázky, že kedy a kde povedal obžalovaný tie klamstvá, o ktorých hovorili na hlavnom pojednávaní, prečo zmenili viackrát svoje výpovede počas prípravného konania, kedy stretli naposledy obžalovaného, prečo nenahlásili na políciu, že by mal v pláne spáchať trestný čin. Obhajcovia kládli svedkom pár nepodstatných otázok. Všetky návrhy na dokazovanie boli vyhotovené na žiadosť obžalovaného a Mgr. Roman Kerak ich len napísal a podal. Napríklad s obhajkyňou JUDr. Lýdiou Ráckovou sa pripravoval na svedka H.J. 3 hodiny.

Vo výpovediach svedkov S. Q., B. X. a H.J. sú obrovské pochybnosti, všetci sú drogovzo závislé osoby. S. Q. ako aj H.J. spolu cestovali na jednotlivé hlavné pojednávania s poškodenou. Obžalovaný po vyhlásení rozsudku si zabezpečil listinné dôkazy, z ktorých vyplýva, že obžalovaný mal byť zavraždený. JUDr. Michal Ellinger potvrdil obžalovanému, že s prokurátorom spolu konštatovali, že svedok S. Q. bol pod vplyvom drog. Obžalovanému nebolo umožnené zo strany súdu vyjadriť sa k niektorým skutočnostiam na hlavných pojednávaniach konaných 8. októbra 2018 a 7. novembra 2018.

Podaním doručeným najvyššiemu súdu 26. marca 2019 v rozsahu 277 strán obžalovaný založil do spisu fotokópie, ktoré sú už obsahom spisu.

Obžalovaný písomným podaním z 21. apríla 2019, doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky 24. apríla 2019, sa vyjadril k vyjadreniu poškodenej tak, že on síce vypovedal na hlavnom pojednávaní dvakrát, avšak 17. septembra 2018 vypovedal pred obhajcami JUDr. Ellingerom a Mgr. Kerakom, ktorí konali v jeho neprospech, preto žiadal o ich výmenu. Odmietnutie jeho žiadosti o vykonanie dôkazov a výmenu obhajcu vnímal ako nestrannosť súdu (obžalovaný mal zrejme na mysli zaujatosť) a to mu nedovolilo hovoriť pravdu a predložiť listinné dôkazy, ktoré by potvrdili, že si nič nevymyslel. Poškodená zamlčala pravdu a klamala, o čom doloží listinné dôkazy. Svedkyňa H. P. síce vypočutá bola pred súdom, ale v dôsledku neexistencie obhajoby jej neboli položené otázky, ktoré by potvrdzovali, že on nie je vrah. Orgány činné v trestnom konaní spolu so svedkyňou W. na neho vykonštruovali jedno

veľké klamstvo na žiadosť miliónára T. O.. Do dnešného dňa nemá poriadnu obhajobu, na všetko odpovedá sám, lebo jeho obhajkyňa JUDr. Rácková má zdravotné problémy. Znalecký posudok PhDr. Roberta Mathého je vypracovaný na základe výpovedí svedkov, ktorí boli políciou ovplyvnení. Už je 18 mesiacov väzobne stíhaný, s nikým nemal problém, čo dokazuje, že nie je agresívny. Taktiež je klamstvom, že poškodenú prenasledoval. Jeho obhajobu potvrdili aj výsluchy svedkov Q., N. a M. A., ktoré potvrdili, že v roku 2017 ho ani raz nevideli v blízkosti ich bytovky. Taktiež sa poškodenej nevyhrážal cez internet, lebo všetky komunikácie s ňou vymazal vo februári 2017. To na jeho osobu sa plánovala vražda a nie, že on chcel niekoho zabiť. Taktiež je klamstvo, že by stratil silu pri zlaňovaní, alebo sa nedostal na balkón poškodenej kvôli dažďu a vetru. On vôbec na ten balkón nechcel ísť. Žiadne nahrávky, o ktorých hovorila poškodená nikdy nepočul a neboli prehraté na hlavnom pojednávaní. Žiadna príprava na vraždu nikdy nebola. On nikdy nevráždil, ani by nevedel nič také spraviť. Považoval za správne počkať na políciu na balkóne M. A., aby im vysvetlil, že čo tam robil. Všetci čo svedčili v jeho neprospech sú jeho nepriatelia. Na záver požiadal, aby najvyšší súd nevyhovel žiadosti poškodenej o uložení prísnejšieho trestu, ale aby vyhovel jeho návrhom.

Obžalovaný S. Q. podaním doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky 30. apríla 2019 predložil tzv. listinné dôkazy (niektoré v nečitateľných kópiách, niektoré v maďarskom jazyku) uvedené v obsahu podania (v počte 106 strán). V podstate išlo o trestné oznámenia podané obžalovaným v inej trestnej veci, vedenej na Okresnom súde Dunajská Streda (zločin vydierania), jednotlivé výsluchy svedkov v trestnej veci zločinu vydierania, výsluchy svedkov v trestnej veci prečinu poškodzovania cudzej veci, výsluchy svedkov v posudzovanej trestnej veci, ktoré už boli predmetom dokazovania, zápisnica z hlavného pojednávania na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 1T/153/2017, pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona a iné, uznesenie o začatí trestného stíhania a vznesenie obvinenia v posudzovanej veci, ktoré je súčasťou spisu, trestné oznámenie na policajtov v Dunajskej Strede, korešpondenciu s Ministerstvom vnútra SR, záznam o preštudovaní vyšetrovacieho spisu v posudzovanej veci (je súčasťou spisového materiálu).

Obžalovaný písomným podaním doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky 9. mája 2019 sa vyjadril k fotke, ktorú predložila vo svojom vyjadrení poškodená. Obžalovaný uviedol, že originál fotky je súčasťou vyšetrovacieho spisu. Obžalovaný ďalej uviedol, že jeho obvinenie bolo umelo vykonštruované.

Na verejnom zasadnutí konanom na Najvyššom súde Slovenskej republiky 15. mája 2019 prokurátor i obžalovaný zotrvali na svojich odvolaniach. Odvolací súd doplnil dokazovanie prečítaním - pretlmočením písomných listín z maďarského jazyka, ktoré predložil obžalovaný.

Vo zvyšku navrhnuté dôkazy odmietol z dôvodu, že sa vykonaním dôkazov zaoberal už prvostupňový súd, resp. dôkazy sa týkali nepodstatných vecí alebo vecí týkajúcich sa iného konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a zistil, že odvolanie prokurátora je dôvodné a odvolanie obžalovaného dôvodné nie je.

K výroku o vine:

Konanie predchádzajúce napadnutému rozsudku netrpí podstatnými chybami, ktoré by bez ďalšieho odôvodňovali jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvého stupňa na prejednanie a rozhodnutie. Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že Špecializovaný trestný súd na hlavnom pojednávaní vykonal v predmetnej veci všetky potrebné a dostupné dôkazy, tieto potom následne náležite v intenciách zákonného ustanovenia § 2 ods. 12 Trestného poriadku vyhodnotil a dospel tak k správnejmu záveru, že výsledkami vykonaného dokazovania bolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané a dokázané, že obžalovaný Q. sa dopustil všetkých troch skutkov uvedených v obžalobe. V odôvodnení

napadnutého rozsudku potom súd vysvetlil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými právnymi úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázkach viny. Najvyšší súd sa stotožnil so závermi súdu prvého stupňa v tom smere, že všetky dôkazy boli vykonané zákonným spôsobom. Poukázal na účelovosť obhajoby, spočívajúcu v tom, že obžalovaný preexponovane zdôrazňoval svedecké výpovede osôb, s ktorými bol v minulosti v priateľskom vzťahu, s tým, že tieto osoby na neho hnevajú kvôli pôžičkám, sú konzumentmi drog, chcú sa mu pomstiť. (S. Q., B. X., H.J.). Najvyšší súd poukazuje na to, že výpovede týchto svedkov neboli jedinými rozhodujúcimi a usvedčujúcimi dôkazmi. Prvostupňový súd pri rozhodovaní vychádzal aj z výpovedí ďalších svedkov, ktorí neboli na veci žiadnym spôsobom zainteresovaní (V. D., F. O., M. A.). Obžalovaného jednoznačne usvedčuje najmä svedkyňa M. A., poškodená L. O., jej matka, otec Ing. T. O. a množstvo nepriamych dôkazov. Čo sa týka skutku pod bodom 1/ odvolací súd poukazuje na predchádzajúce právoplatné odsúdenie obžalovaného Okresným súdom Dunajská Streda z 23. augusta 2016 sp. zn. 0T 129/2016,

ktoré súviselo s protiprávnym konaním proti poškodenej. Zo samotnej skutkovej podstaty trestného činu nebezpečného prenasledovania vyplýva, že chráni pred obťažovaním tak intenzívnym, ktoré už ohrozuje psychickú a v niektorých prípadoch aj fyzickú integritu poškodenej, resp. jej život. V posudzovanej veci nebezpečné prenasledovanie spočívalo v niekoľkých útokoch, ktoré svojimi následkami zhoršili kvalitu života poškodenej a v konečnom dôsledku vyvolali u poškodenej dôvodnú obavu z možného ublíženia na zdraví alebo obavu o svoj život. Bolo preukázané, že obžalovaný v mesiaci apríl 2017 asi 20-krát prechádzal okolo obytného domu, kde poškodená býva. Prenasledoval ju na automobile zn. AUDI A6 bielej farby, motorke zn. Honda Hornet 600 zelenej farby, resp. vykonával prechádzky so psom aj v neskorých nočných hodinách v blízkosti bytu poškodenej. Poškodenú vytrvalo kontaktoval aj prostriedkami elektronickej komunikácie. Svedok S. Q. vo svojej výpovedi uviedol že obžalovaný sa pred ním vyjadril, že chce zabiť L. O. a jej otca. V Dunajskej Strede obžalovaného videl v inkriminovanom období desiatky-krát. V roku 2017 ho na motocykli videl 10 až 20 krát. Za záhadných okolností v roku 2017 došlo k podpáleniu auta tak poškodenej, ako aj jej matky. Aj svedkyňa B. X. potvrdila, že obžalovaný mal pištoľ, ktorou chcel zaútočiť na poškodenú a jej otca. Uvedené formy prenasledovania predstavovali pre obeť - poškodenú chronický a ťažko kontrolovateľný stres, proti ktorému bola celkom bezbranná a ktorý vyvolal u nej strach a obavu, pre ktorý musela vyhľadať i odbornú lekársku pomoc. Dlhodobé prenasledovanie sa v niektorých prípadoch vykladá orientačným počtom približne 10 útokov v priebehu jedného mesiaca. Pokiaľ takéto prenasledovanie pokračuje dlhšiu dobu, je považované za potencionálne vysoko nebezpečné, nakoľko sa tu zvyšuje pravdepodobnosť gradácie útokov a eskalácia násilia vedúceho potom nielen vzácné k pokusu alebo dokonaniu vraždy obete. Dôvodnou obavou sa rozumie obava objektívne spôsobilá vyvolať vyšší stupeň obáv, úzkosti alebo iného tiesnivého pocitu zo zla, ktorým bolo na poškodenú pôsobené (vyhrážanie, vyhľadávanie osobnej blízkosti, sledovanie, kontaktovanie). Odvolací súd sa stotožňuje s argumentáciou prvostupňového súdu, že časové obdobie tohto skutku končí objektívne preukázanou udalosťou, ktorú nemohla poškodená žiadnym spôsobom vyprovokovať a ani svedkovia svojimi výpoveďami vykonštruovať.

Obhajobu obžalovaného týkajúcu sa skutku 2/ odvolací súd považuje za nelogickú. Z akého dôvodu mal obžalovaný ukryť zbraň pri návšteve 21. augusta 2017 práve na streche obytného domu poškodenej. U obžalovaného bol zaistený jeden kľúč spôsobilý odomknúť visiaci zámok zaisťujúci dvere na strechu obytného domu. Obžalovaný mal pri sebe prostriedky slúžiace na zlaňovanie a predmety ako strelná zbraň, dva nože, sekera, lepiaca páska. Nelogicky vyznieva obhajoba obžalovaného, že pred začatím zlaňovania zhodil pištoľ a zásobník. Tieto predmety mali slúžiť - boli pripravené na usmrtenie poškodenej, hoci obžalovaný túto úvahu súdu odmieta.

Obžalovaný spáchanie skutkov v bode 1/ a 2/ popiera. Spáchanie tretieho skutku - prečinu a zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami obžalovaný nenamietal.

Obžalovaný vo svojich písomných podaniach sústavne poukazoval na nedôveryhodnosť svedeckých

výpovedí (podal niekoľko trestných oznámení na svedkov aj na príslušníkov PZ SR), poukazoval na sfalšovanie výsluchu poškodenej, namietal znalecký posudok, porušenie jeho práva na obhajobu, spočívajúce v nevykonaní konfrontácie medzi obžalovaným a poškodenou, nevykonaní navrhnutých dôkazov, odmietnutie vykonania navrhnutých dôkazov. Odvolací súd si je plne vedomý týchto skutočností, preto dôsledne hodnotil všetky dôkazy v danej veci. Tak ako bolo už uvedené vyššie, najvyšší súd konštatuje, že výpoveď svedkyne poškodenej L. O. nie je jediným usvedčujúcim dôkazom proti obžalovanému. Skutočnosti uvádzané poškodenou L. O. sú podporené aj výpoveďami svedkov V. D. a F. O.. Títo svedkovia nespochybniť žiadnym spôsobom hodnovernosť výpovede poškodenej. S výpoveďou poškodenej korešponduje aj výpoveď jej matky L. O. a svedkyne B. X. a S. Q.. V kontexte uvedených dôkazov je vina obžalovaného bez akýchkoľvek pochybností preukázaná. Pokiaľ ide o námietky obžalovaného týkajúce sa spochybňovania postupu príslušníkov polície a tvrdeniam o nelegálnosti ich konania, takáto nelegálna činnosť by musela byť dokázaná. Inak platí prezumpcia správnosti postupu príslušníkov polície.

K porušeniu práva na obhajobu najvyšší súd uvádza, že v posudzovanej veci nezistil porušenie práva na obhajobu obžalovaného zásadným spôsobom. Podľa ustálenej judikatúry spravidla pôjde o tie prípady, kedy obžalovaný nebol zastúpený obhajcom, napriek tomu, že išlo o niektoré prípady povinnej obhajoby (§ 37 Trestného poriadku). Odvolací súd nie je oprávnený akýmkoľvek spôsobom hodnotiť kvalitu poskytovaných právnych služieb, ani nemôže v tomto smere do výkonu obhajoby zasahovať, pretože ide výlučne o vzťah medzi advokátom ako obhajcom na strane jednej a klientom ako obžalovaným na strane druhej, čo sa vzťahuje aj na prípady, keď obžalovanému je obhajca ustanovený súdom.

Z obsahu spisu vyplýva, že právo na obhajobu obžalovaného bolo v priebehu trestného konania zachované, pričom obžalovaný mal možnosť zúčastňovať sa pojednávaní a uplatňovať svoje práva či už osobne, alebo prostredníctvom obhajcu, pričom toto svoje právo v priebehu konania aj aktívne využíval. Dňa 15. septembra obžalovaný udelil plnomocenstvo na zastupovanie Mgr. Romanovi Kerakovi (č.l. 18). K 31. decembru 2017 bola na základe dohody obhajoba ukončená. Dňa 3. januára 2018 (č.l. 47 - 48) bol opatrením Okresného súdu Dunajská Streda obžalovanému ustanovený obhajca JUDr. Michal Ellinger. Na č.l. 738 sa nachádza substitučné plnomocenstvo z 11. januára 2018 JUDr. Michala Ellingera pre Mgr. Romana Keraka. Na č.l. 1378 sa nachádza substitučné plnomocenstvo z 19. septembra 2018 JUDr. Ellingera pre JUDr. Michala Hargaša. Uznesením zo 17. septembra 2018 (č.l. 1340) predseda senátu Špecializovaného trestného súdu neoslobodil obhajcu JUDr. Michala Ellingera od obhajovania obžalovaného. Uznesením z 24. septembra 2018 (č.l. 1393) predseda senátu Špecializovaného trestného súdu oslobodil ustanoveného obhajcu JUDr. Ellingera od obhajovania obžalovaného. Opatrením predsedu Špecializovaného trestného súdu z 24. septembra 2018 bola obžalovanému ustanovená obhajkyňa JUDr. Lýdia Rácková. Z uvedeného vyplýva, že v celom trestnom konaní bol obžalovaný zastúpený obhajcom, teda jeho práva boli v plnom rozsahu zabezpečené.

Pokiaľ obžalovaný namietal spôsob hodnotenia dôkazov, resp. nevykonanie niektorých dôkazov súdom, resp. ich odmietnutie, k tomu je potrebné poznamenať v prípade, že súd vyhodnotí niektorý vykonaný dôkaz inak než podľa predstáv niektorej zo strán, nemôže to byť dôvodom pre zmenu rozsudku. Tu je potrebné poukázať na ustálenú judikatúru ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej do obsahu základného práva vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 veta prvá ústavy SR nepatrí právo účastníka (strany konania) vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov, ako ani povinnosť súdu vykonať účastníkom konania navrhnuté dôkazy. Je výlučne na úvahe súdu, ktoré dôkazy vykoná a tieto dôkazy následne vyhodnotí podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo a v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstarali orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Okrem uvedeného, obžalovaný navrhol vykonať i dôkazy, ktoré sa netýkali posudzovanej veci.

Pokiaľ obžalovaný namietal falšovanie zápisnice poškodenej prípadne spätné datovanie, k tomu je potrebné uviesť, že z 15. septembra 2017 sú v spise tri zápisnice trestné oznámenie (č.l. 384 - 385), zápisnica o výsluchu poškodenej (č.l. 397 - 400), zápisnica o výsluchu poškodenej (č.l. 401 - 408). V

prvých dvoch prípadoch zrejme došlo k prekopírovaniu textu zápisníc. V tretej zápisnici poškodená uviedla aj iné skutočnosti. Pri výsluchu bol prítomný obžalovaný, preto nemôže byť spochybnená pravosť tejto zápisnice. Dokazovanie sa predovšetkým vykonáva na hlavnom pojednávaní. Na hlavnom pojednávaní súd nezistil žiadny rozpor so skutočnosťami uvádzanými poškodenou L. O. v prípravnom konaní.

Obžalovaný poukázal aj na písársku chybu v zápisnici o hlavnom pojednávaní. Išlo o formálnu chybu zapisovateľky, ktorá nemala žiadny vplyv na celkové konanie. Oprava zápisnice bola vykonaná predsedom senátu špecializovaného trestného súdu uznesením zo dňa 25. októbra 2018 v súlade s § 60 ods. 1 Trestného poriadku (č.l. 1470).

Najvyšší súd uzatvára, že výrok o vine obžalovaného v bode 1/ až 3/ rozsudku bol založený na presvedčivých dôkazoch, ktoré bez akejkolvek pochybnosti vylučujú akúkoľvek inú alternatívu tohto skutkového deja, ktorý bol na základe týchto dôkazov ustálený.

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu ku skutkovým zisteniam považoval vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti za neopodstatnené.

K právnej kvalifikácii skutku pod bodom 2/ obžaloby.

Pokiaľ ide o právne posúdenie tejto trestnej veci, najvyšší súd podobne ako prokurátor dospel k záveru, že Špecializovaný trestný súd pri svojom rozhodovaní nesprávne ustálil vývinové štádium trestného činu v bode 2/ ako obzvlášť závažného zločinu vraždy v zmysle § 144 ods. 1 Trestného zákona v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Trestného zákona.

V predmetnej veci najvyšší súd skúmal, či konaním obžalovaného S. Q. tvoriacim skutkovú vetu v bode 2/ odsudzujúceho rozsudku boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, že konanie obžalovaného napĺňa trestnú zodpovednosť obžalovaného za pokus trestného činu.

Podľa ustanovenia § 14 ods. 1 Trestného zákona je pokus trestného činu konanie, ktoré bezprostredne smeruje v dokonanie trestného činu, ktorého sa páchatel dopustil v úmysle spáchať trestný čin, ak nedošlo k dokonaniu trestného činu. Pokus je všeobecnou formou trestnej činnosti, čiže možný je pokus každého úmyselného trestného činu. Znakmi pokusu sú: úmysel spáchať trestný čin, konanie bezprostredne smerujúce k dokonaniu činu, nedošlo k dokonaniu činu. Z vyššie uvedeného vyplýva, že pri pokuse na rozdiel od prípravy už má páchatel úmysel svojím konaním naplniť všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu vrátane určeného relevantného následku. Aby išlo o pokus, musí byť splnená podmienka, že páchatel už uskutočnil konanie bezprostredne smerujúce k dokonaniu trestného činu. V predmetnej veci podľa rozsahu začatého konania ide o tzv. neukončený pokus, a teda bezprostredne k dokonaniu trestného činu smeruje i také konanie, ktoré má bezprostredný význam pre dokonanie trestného činu, pričom je spravidla v najužšej časovej spojitosti s následkom, ktorý mal nastať (tzv. časová určenosť pokusu) a spravidla je páchané na mieste, kde mal byť trestný čin dokonaný (tzv. miestna určenosť pokusu).

Konanie, ktoré má bezprostredný význam pre dokonanie trestného činu, časová a miestna určenosť pokusu, sú pomocnými hľadiskami, ktoré musia byť v spojitosti s ďalšími hľadiskami. Takýmto hľadiskom, ktoré má bezprostredný význam pre dokonanie trestného činu, má najmä odstraňovanie prekážok, ktoré bránia k dokonaniu trestného činu. Podstatné však je, že páchatel odstraňuje prekážky v záverečnej fáze svojej činnosti. Rozhodujúca je skutočnosť, že ide o posledné odstraňovanie prekážok, po odstránení ktorých má ihneď dôjsť k dokonaniu trestného činu. Taktiež podstatným kritériom pre posúdenie je použitie prostriedkov k uskutočneniu zločinného cieľa a pôsobenie na hmotný predmet útoku.

Pokus je trestný do okamihu dokonania trestného činu, teda je charakteristický predovšetkým

nedostatkom následku. Vyvoláva iba nebezpečenstvo spôsobenia takéhoto následku - v predmetnom prípade smrti poškodenej.

Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že obžalovaný konaním, ktoré bezprostredne smerovalo k úmyslu usmrtiť poškodenú s vopred uváženou pohnútkou - zadováženie si kľúča, ktorým odomkol visiaci zámok zabráňujúci vstup nepovolaným osobám na strechu bytového domu, snaha zlaniť sa na balkón poškodenej umiestnený na 6. poschodí bytového domu s pripravenými vecami slúžiacimi na jej usmrtenie, (pričom tento tvoril prekážku, ktorú musel zdolať, aby dokonal svoj čin) a teda odstraňovaním prekážky (samotné zlaňovanie) smerujúcej k dokonaniu skutku, nájdenie obžalovaného na mieste činu, pričom k tomuto usmrteniu nedošlo iba z dôvodu jeho vysilenia a z dôvodu, že svedkyňa M. A. privolala políciu, keď obžalovaného našla na svojom balkóne, naplnil všetky znaky obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona.

Keďže dokonanie tohto obzvlášť závažného zločinu malo súvisieť s neoprávneným vstupom do bytu poškodenej, odvolací súd vyhodnotil, že toto konanie obžalovaného je potrebné kvalifikovať aj ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona. Z dôkaznej situácie vyplynul záver, že obžalovaný mal v úmysle sa dostať za použitia lana na balkón poškodenej a následne za pomoci pripravených nástrojov vniknúť do jej obydľia a následne ju usmrtiť. Čo sa týka pokusu tohto trestného činu, odvolací súd poukazuje na vyššie uvedenú argumentáciu.

V predmetnej veci najvyšší súd dospel záveru, že konaním obžalovaného v bode 2/ boli naplnené všetky formálne znaky skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona. Keďže ide o úmyselný trestný čin, najvyšší súd má taktiež za to, že obžalovaný konal v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona. Obžalovaný chcel svojím konaním porušiť záujem chránený Trestným zákonom, ktorým je ochrana ľudského života. Najvyšší súd neuveril obhajobe obžalovaného, ktorý tvrdil, že zlaňoval bytový dom, v ktorom býva poškodená z dôvodu, že má rád adrenalín. Z výpovedí poškodenej, svedkov W., Q., X., ktorí potvrdili, že obžalovaný sa vyjadroval pred nimi, že poškodenú chce zabiť, ale aj zo skutočností, že obžalovaný v nočných hodinách zlaňoval bytový dom, v ktorom býva poškodená, pričom mal so sebou strelnú, bodnú a sečnú zbraň, ako aj iné veci, ktoré mali slúžiť na odstránenie tela poškodenej, dáva najvyššiemu súdu dostatočný podklad na vyslovenie záveru, že obžalovaný svojím konaním chcel usmrtiť poškodenú, avšak z objektívnych príčin k dokonaniu tohto skutku nedošlo. Skutkové vety v bodoch 1 až 3 zodpovedajú právnej kvalifikácii skutkov.

K výroku o uloženom treste.

Podľa § 321 ods. 2 druhá veta Trestného poriadku ak odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

V súvislosti s výrokom o treste najvyšší súd považuje za potrebné poukázať na základné pravidlá dôležité pri ukladaní trestu, najmä na ustanovenie § 34 ods. 1 Trestného zákona, ktorý zakotvuje účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od spáchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Trest je opatrením štátneho donútenia, ktoré v mene štátu, na základe a v medziach zákona ukladajú v predpísanom konaní na to povolané súdy páchatelovi za spáchaný trestný čin. Trest ako právny následok trestného činu môže priamo postihnúť len páchatela trestného činu, v čom sa

odráža zásada individualizácie trestu. Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorého sa prejavuje prvok represie (zabráneniu trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu) a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti, potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie. Ochrana spoločnosti sa pritom uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia, teda represiou a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trest musí vyjadrovať tiež morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. V treste je obsiahnuté aj spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatela a jeho činu, a to tak právne, ako aj etické. Pri úvahách o druhu a výmery trestu je nutné aplikovať tiež ustanovenia § 34 ods. 4 Trestného zákona, podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Výmerou trestu sa pritom rozumie nielen určenie trestu v rámci trestnej sadzby tam, kde je trest takto kvalifikovaný, ale určenie rôznych modalít alebo obsahu trestov, ak je toto určenie vyhradené súdu. Rozpätie zákonom stanovenej trestnej sadzby umožňuje a zároveň ukladá súdu povinnosť individualizovať ukladaný trest. Súd je povinný vo výmere uloženého trestu zohľadniť všetky okolnosti uvedené v ustanovení § 34 ods. 4, ods. 5 Trestného zákona. Osobu páchatela je pritom potrebné hodnotiť vo všetkých súvislostiach a nemožno obísť ani možnosť jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatela si súd vytvára, či už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu pri náležitom zhodnotení osoby páchatela. Možnosť nápravy páchatela konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatela na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitosti so spáchaným trestným činom vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Záver súdu o možnosti nápravy páchatela musí byť pritom vždy v súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje, záujmom spoločnosti, štátu, občanom pred útokmi páchatelov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti. Pri ukladaní trestov je nutné vychádzať zo spojenia a vzájomnej vyváženosti dvoch princípov, a to princípu zákonnosti trestu a princípu individualizácie trestu. Týmto skutočnosťami sa súd prvého stupňa dôsledne pri ukladaní trestu neriadil. U obžalovaného nezohľadnil vysokú mieru zodpovednosti za spáchané skutky, prihliadol iba na jednu príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona (spáchal viac trestných činov) a dokonca použil mimoriadne ustanovenie pre zníženie trestu podľa § 39 ods. 2 písm. a) Trestného zákona a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov. Pre výkon trestu odňatia slobody obžalovaného zaradil podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Z hodnotenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a ústavu na výkon väzby Leopoldov vyplýva, že s chovaním obžalovaného doposiaľ neboli problémy. Možnosť zaradenia do práce nevyužil. V odpise registra trestov GP SR má štyri záznamy. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda z 23. augusta 2016 sp. zn. OT 129/16 pre trestný čin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona k podmieničnému trestu odňatia slobody na 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok. V evidencii priestupkov má šesť záznamov za dopravné priestupky.

Správne súd prvého stupňa ukladal obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody podľa § 41 Trestného zákona, pretože ho odsudzoval za tri trestné činy. Trest ukladal podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Horná hranica trestnej sadzby nesmie prevyšovať 25 rokov. V danej veci najprísnejším trestným činom je obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1 Trestného zákona s trestnou sadzbou 20 až 25 rokov odňatia slobody. Podľa § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a príťažujúcich okolností. Pri prevahe pomeru príťažujúcich okolností sa zvyšuje dolná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. U obžalovaného S. Q. súd prvého stupňa ako aj odvolací súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Súd prvého stupňa zistil iba

jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona (spáchal viac trestných činov). Na rozdiel od súdu prvého stupňa, odvolací súd zistil ďalšie dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. g) Trestného zákona, pretože obžalovaný spáchal trestný čin na mieste požívajúcom podľa všeobecne záväzného právneho predpisu osobitnú ochranu, najmä v dome alebo byte iného a podľa § 37 písm. m) Trestného zákona - obžalovaný už bol za úmyselný trestný čin násilného charakteru, ktorého sa mal dopustiť voči poškodenej L. O., odsúdený. V zmysle vyššie uvedených zásad po úprave trestnej sadzby, súd mohol uvažovať o treste odňatia slobody od 21 rokov a 8 mesiacov až do 25 rokov.

Podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona, ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

V posudzovanej veci však o takéto okolnosti nejde. Takýmito okolnosťami by boli najmä inak poľahčujúce okolnosti, za predpokladu, že ich rozsah alebo význam prekračujú hranice bežné pre priznanie statusu poľahčujúcich okolností, napr. osobné pomery páchatel'a, silné citové rozrušenie, nevyliečiteľná choroba a pod. Mimoriadne okolnosti vo svojej podstate vyžadujú, aby súd starostlivo a dôkladne zvážil ich povahu. Musí ísť o také okolnosti, ktoré sa pri posudzovanej trestnej činnosti bežne nevyskytujú alebo len v ojedinelých prípadoch. Pomermi páchatel'a sa rozumejú okolnosti bezprostredne súvisiace s osobou páchatel'a, ktoré súvisia s trestným činom a existujú v čase rozhodovania o treste. Takýmito pomermi môže byť napr. skutočnosť, že sa páchatel' sám stará o viacero osôb, ktoré sú naňho odkázané atď. Súd musí odôvodniť, prečo považuje uloženie trestu za neprimerané. Súd prvého stupňa takúto okolnosť videl v tom, že obžalovaný skutok nedokonal, zostal v štádiu prípravy a vo vzťahu k ochrane spoločnosti uviedol, že u obžalovaného nebola zistená jednoznačná agresivita voči akejkolvek inej osobe a bolo preukázané, že sa koncentruje na poškodenú, prípadne jej rodinných príslušníkov. Takúto úvahu súdu prvého stupňa odvolací súd považuje za nesprávnu. Ako najvyšší súd uviedol vyššie konanie obžalovaného dospelo do štádia pokusu a len vďaka niektorým objektívnym okolnostiam nezávislým od vôle obžalovaného k dokonaniu trestného činu nedošlo. Ako vyplýva z vykonaného dokazovania obžalovaný sa neprejavoval agresívne len voči svojej bývalej družke a jej rodine. Podľa výpovede svedkov mal vlastniť už pred januárom 2017 strelnú zbraň, mal fyzicky napadnúť H. P. a svoju sestru, mal vlastniť zoznam ľudí, ktorých chcel zabiť, H.J. poslal správu cez internet, ktorú on pochopil tak, že obžalovaný má pištoľ, ktorou ho zastrelí. Z konania obžalovaného vyslovil obavy aj svedok S. Q.. Vo veci bol vypracovaný znalecký posudok č. 10/2018 (č.l. 901 - 917) znalcom z odboru zdravotníctva, klinická psychológia PhDr. Róbertom Máthé, PhD. z obsahu ktorého je zrejmé, že u obžalovaného sa jedná o osobnosť abnormne štrukturovanú, nezrelú, egocentrickú, emocionálne nevyváženú, s menej spoľahlivou racionálnou kontrolou správania sa a so sklonom ľahkomyselne, ľahkovážne a nezdržanlivo podliehať vonkajším vplyvom. Svoje nahromadené vnútorné napätia odvádza spravidla nevhodným, neprimeraným spôsobom s výbušnými, demonštratívnymi a teatrálnymi prejavmi. Miera sociability je nízka, k normám spoločnosti sa stavia laxne. Správanie iných vníma ako nepriateľské. Krivda zo strany ľudí v jeho okolí vedie uňho k prejavom nenávisťi a zapodievania sa pomstou a odplatou. Jeho prejavy zapadajú do všeobecného rámca špecifických prejavov navonok orientovanej agresie zvanej stalking, t.j. prenasledovanie poškodenej so sprievodnými prejavmi rôznych foriem nepriamej aj priamej agresie voči nej. Agresia je uňho živá a jeho paranoidnými tendenciami. Možnosť resocializácie obžalovaného - prognóza nepriaznivá.

Na rozdiel od súdu prvého stupňa, odvolací súd nezistil u obžalovaného také okolnosti prípadne pomery, ktoré by zodpovedali vyššie uvedeným požiadavkám, preto použitie ustanovenia § 39 je nesprávne a v konečnom dôsledku aj táto okolnosť viedla k uloženiu neprimerane mierneho trestu prvostupňovým súdom.

Odvolací súd zhrnutím uvádza, že uložený trest odňatia slobody vo výmere 22 rokov zodpovedá závažnosti spáchaného trestného činu, okolnostiam prípadu a osobe obžalovaného, je zákonný, spravodlivý a primeraný a v celom rozsahu zodpovedajúci účelu trestu ustanoveného Trestným zákonom.

Obžalovaného pre výkon uloženého trestu na rozdiel od súdu prvého stupňa odvolací súd zaradil do ústavu s maximálnym stupňom strázenia podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona, pretože sa dopustil obzvlášť závažného zločinu. Páchateľ, ktorý sa dopustil tak závažnej trestnej činnosti, je v značnej miere narušený a jeho prevýchova bude možná len za podmienok vyššej formy izolácie od spoločnosti a sprísnenia podmienok výkonu trestu. Nie je však vylúčené, aby takýto páchateľ obzvlášť závažného zločinu bol dodatočne preradený do ústavu s iným stupňom strázenia, pokiaľ svojím správaním sa počas výkonu trestu preukáže, prejaví dostatočnú snahu po náprave.

Podľa § 60 ods. 1 písm. b) Trestného zákona súd uloží trest prepadnutia vecí, ktoré boli určené na spáchanie trestného činu. V danom prípade súd dospel k záveru, že všetky veci tak ako boli špecifikované vo výrokovej časti tohto rozsudku, boli určené na spáchanie trestného činu. Najvyšší súd uvádza, že vecou, ktorá bola použitá na spáchanie trestného činu, je potrebné rozumieť predovšetkým veci bezprostredne slúžiace na spáchanie činu, najmä rôzne technické pomôcky svojou povahou určené len na páchanie trestnej činnosti, napr. vlamačské potreby, ale aj veci, ktoré boli na trestnú činnosť použité len pri konkrétnom čine (napr. zbraň). Vecou, ktorá bola určená na spáchanie trestného činu, sa rozumejú všetky veci uvedené pod písm. a), ktoré mali byť použité na spáchanie trestného činu, ale z rozličných dôvodov k ich použitiu nedošlo. V posudzovanom prípade vymenované veci boli zaistené bezprostredne pri páchaní trestného činu, čo nasvedčuje tomu, že obžalovaný chcel tieto veci použiť, no vzhľadom na štádium spáchania trestného činu - pokusu k dokonaniu trestného činu nedošlo, teda nedošlo ani k použitiu niektorých zaistených vecí.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona ochranný dohľad uloží súd páchateľovi, ktorého odsudzuje za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody. V danom prípade bolo teda uloženie ochranného dohľadu obligatórne.

Podľa § 78 ods.1 Trestného zákona sa ochranný dohľad ukladá na jeden až tri roky. Odvolací súd považoval za potrebné obžalovanému uložiť ochranný dohľad na tri roky.

Podľa § 77 ods. 2 Trestného zákona obžalovanému, ktorému súd uložil ochranný dohľad, môže uložiť aj ďalšie obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 ods. 3, ods. 4 Trestného zákona. S poukazom na ustanovenie § 51 ods. 3 písm. f) Trestného zákona obžalovanému uložil súd obmedzenia spočívajúce v zákaze kontaktu s poškodenou L. O. v akejkoľvek forme, vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby, alebo inými obdobnými prostriedkami. S poukazom na ustanovenie § 51 ods. 4 písm. a) Trestného zákona obžalovanému uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze nepriblížiť sa k poškodenej L. O. na vzdialenosť menšiu ako päť metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydla poškodenej alebo v mieste jej pracoviska, alebo miest, ktoré pravidelne navštevuje.

Záverom najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že pochybenie súdu prvého stupňa pri právnej kvalifikácii pod bodom 2/ a pri ukladaní trestu odňatia slobody mali za následok zrušenie napadnutého rozsudku v týchto výrokoch a rozhodnutie o nich odvolacím súdom, keďže nové rozhodnutie bolo možné urobiť na podklade skutkového stavu správne zisteného v napadnutom rozsudku. V ostatných výrokoch zostal napadnutý rozsudok nedotknutý.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu nie je riadny opravný prostriedok prípustný.